

Γέρων Σάββας, 'Αγι-
ορείτης. 1913-1991

«Όταν λές: Παναγία μου, ανάκο-
 φίσεσάι...» (Γράββας)
 (Για τὸ θαῦμα τῆς ἀνωτέρω εἰκόνος, ἴδε' σελ. 9-)

Πρόλογος

Χαίρε Νύμφη, ἀνύμφευτε ἀλληλουία!

1991 - 2006

ΔΕΚΑΜΕΝΤΕ ἔτι ἀπὸ τῶν κοίτην
τῶν Γεφ. Σάββα. Ἀντεγράφα
ἀπ' τῆς προβουχῆς βιβλιοθήκης τῆς
με' δαύματα κ' ἄλλα ρυτίδια
κ' με' τὰ βόρρα που ἔγραψε εἰς
κάποια σχέδια μου, κατὰ τὰ ἔτη

1984-1991. Ἀφιερῶν ταῦτα, ὁ Θεὸς χηρίσθω τῶν
Γεφούτῃ μου -

μετὰ τῆς ἐν κυρίῳ ἀγάπης
Γ. Ἀρτίου. Περὶ Κωνσταντίνου Ἀγίου
Νικολάου κ' ἁγίου Νικεδίου τοῦ Ἀγ-
ορίτου - κεφάλαια. ΑΓ. ΟΡΟΣ

Ἄπ' τίς διηγήσεις τοῦ Γέροντος Σάββα.

«...Ὅταν ἦμουν μικρός,
ἔβρισα τὸ χέρι μου.

Ἡ χήρα μητέρα μου μ' ἀνέ-
βαλε εἰς τὸ χυδαῖον κ' με πῆγε εἰς τὸ
γατονικό χωριό, δι' ἑνα πρακτικό γιατρό κ' τὸ ἔβαλε εἰς τὸ χυπό.

καθ' ὁδὸν μ' ἐρωτοῦσε: - Μήπως ἔκανες καὶ ἄρτια
κ' παραχώρισε ὁ Θεὸς νῦν παῖδες αὐτό;

- Ὁχι, μητέρα!

- Μήπως ἔκλεψες, ἦδες ψέματα; Για' ἐκείνου...

- Ὁχι, μαμά!

- Μήπως εἶδες κανένα χερουτάκι τωρὸ ἢ ἀνάπυρο κ' τὸν
περιχέλαδες, γιὰ τὸ βῆς συνέβη αὐτό;

Με τέτοια χριστιανική ἀγωγή μὰς μερῶν...

Ἄλλη φορά καθίβει στὰ πόδια. Ὁ μερῶν μου
ἀδελφός, μὲ ἔδωκε ἕνα μικρὸ χαρτοῦκι εἰς
τὸ πρόσωπο κ' μὲ εἶπε:

- «Κάτω τὸ πόδι, στὰν
κάθεσαι ἔτσι, ἔμπρος

εἰς τὸν παπποῦ κ' τὴν μητέρα εἶναι
ὅαν νὰ λές, δὲν ἔχω ἀνάγκη τὸ θεῶ...»

Ὁ πατέρας μου περνοῦσε νέος, πρῶτα
με εἶχε πάλαι ὄφρα. Μικρασιατική
καταστροφή τότε, τὰ δύο πρῶτα ἀδελφὰ

μου εἰς τὸν πόλεμο, καιροὶ δύσκολοι. Ὅταν μῆλα στρατιώτης,
ἀρρώδιστα βαρεῖα με' κοιλιακό τυρο κ' πνεύμο-
νία. Ὁ πυρετὸς δὲν ἔπερτε, ἔμεινα μερικοὺς

μῆνες εἰς τὸ νοσοκομεῖο, βέ' ἀποκύνωμι. Ὅλοι
ἔλεξαν: «θα πεθάνει...» ἔπειτρεψαν εἰς τὴν μητέ-
ρα μου κ' ἔμεινε ματὶ μου. Ἐνα βράδυ εἶ-

δα εἰς τὸν θπνο μου θα εἶχα μιά εἰκόνα τῆς
μητέρας μου μ' ἀκούσε κ' εἶπε: «Ἀπό

θεοτόκου

τὸν πυρετὸς εἶναι ... κ' παραμυχθεῖ ...

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ὁ πυρετὸς ἔπεσε, ἦ μὲν καλὰ, οἱ γιατροὶ ἀπορούσαν ..

ἡ Μητέρα μου δίσταξα μου, ὁ Κύριος νοὶ κτὶν ἀνασταθεῖ .. ἀγωνίστηκε δὲ ταύτη κτὶν ἱωγὴν ἀνίστα γὰρ τὸ καλὸν. Ὁ Θεὸς μ' ἐθεράπευσε ...!

ἡ Κυρία Θεοδώρος φέ εἶχε γὰρ καὶ αὐτὸν ἀλγού και γὰρ νὰ φεβρουάριω μου χάρισε τὴν ἱωγὴν.

Μετὰ τὸ βραδυνακὸν, πῆγα εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Εὐπανοβήρι). Τὴν νύχτα κατὰ τὴν ὥρα τοῦ ὄρθρου ἦταν τόσο κατανυκτικὰ, μοῦ φάνηκε ὅτι ὁ Θεὸς ἦταν ἐκεῖ κ' οἱ μοναχοὶ μιλοῦσαν μαζί Του.

Μαὶ ἦρθε μὲν ὁκέψη:

αὐτὴ εἶναι ἡ καμύτερη ἱωγὴ καὶ ἔπειτα βγάξω αὐτοφάβη τὰ πάλιν Μοναχὸς

Ὅταν τὸ εἶπα αὐτὸ εἰς τὴν μητέρα μου, μοῦ εἶπε: «Παίδι μου, δὲν καθεβαί κ' ἐδὺ μὲ τοὺς ἄλλους νὰ παντρευτεῖς κ', ὅπως τοῦν, δὲν γύρεις κ' ἐδὺ ...»

— Ὁχι, μητέρα, ἔχω βγάξει ἀποφάβη ...

— ἀφοῦ θελεῖς, ἀγγαίνε και νὰ χεῖς κτὶν εὐχή μου .. ὁ Θεὸς δὲ κτὶν ἀνασταθεῖ, διότι κτὶν ὅτι δὲν κτὶν βρενο. Χυρηνθεῖ αὐτὴν ἀνίστα μοῦ εἶδεν κτὶν εὐχή μου καὶ ἡ εὐχή μου φέ βρενοαῖζει φεχρὶ βήφερα. Πάρτετε εὐχὴς γοδεῖν και τὸ χεῖρ καὶ Θεοῦ εἶναι μαζί σας.

Ἐφυγα κ' πῆγα εἰς τὴν μονὴ λοχθοβαῖρδας (Ζωοδόχου Πηγῆς) εἰς τὴν Πάρο. Ἐφθάσα κ' εἰς ἔκμηξή. Εἰς τὴν πύλην αὐτῆς μονῆς ἄνω ἡ πρῶτη ἐρεῖα τῶν οὐρανῶν, ἡ πρῶτη νῆα φέ ἀντιστῆς καὶ ἀγναγας δεχόμεν τοὺς αἰνέτας ... Ἐχίνα βουδὸς αὐτῶν π. Παγκράτιο, εἰς τὸ διακόνημα τοῦ κηπου. Αὐτὸς εἶχε πολὺ ἀγάπη εἰς τὴν θεο-τόκο, ὅταν ἔλεγε τὸ ὄνομα αὐτῆς Παναγίας, ἐδάκρυζε ..

Ἐχίνα μοναχὸς, ραδωχή μετ' ὄνομα ξάβθας. Ἐχίνα τότε ὁ πόλεμος (1940), ἐπιβρατενέη. Φύγαμε 9 μοναχοὶ

να υπηρέτιζουμε τὴν πατρίδα.

Ἐρωτῶ τὸν Γέροντα Φλόδο Ζερβάνο, τὸν ἡγούμενο : „ ἔγω ἤμουν εἰς τὸ πυροβολικό στρατιώτης, τώρα δαί εἶμαι παρὶ εἰς τὴν πρώτη γραμμῇ, δαί πυροβολῶ εἰς τὸ βόλχο, ἀφ’ οὗ εἶμαι μοναχός, „

- „Τί λές, πατέρ μου, εἴχατε ἀμυνόμενοι, δαί πολεμίσαι κανονικά, θάρρουν οἱ ἰταχοὶ - Γερμανοὶ κ’ δαί διάβουν τὴν μετέρα σου, τὴν ἀδελφὴν σου ... „

φθάνει Πάρα κ’ μετὰ θεό/κη. ἔβγαλε τὰ ράβια, ζυρί-
βηκα, νωθὴκα στρατιώτικα, παρηγοροῦσα τὸν ἑαυτοῦ μου,
λέγοντας : „ Ἡ κακὴ Σὺν κάνει τὸν μοναχό. τώρα πᾶρε
δὶα ΠΙΣΤΗ Κ’ ΠΑΤΡΙΔΑ ... ἔτσι εἰρήνευσα ...

εἰς τὸ στρατόπεδο, τὰ ἴδια παραθύρων σου ὑπάρχουν...
Βομβαρδίζουν τὰ ἰταχικά ἀεροπλάνα, θυρίζουν θερμὲς, κα-
ταβροφές, ἐρεήλια, νεκροί... ὁλῶς παντοῦ. Μία ἡμέρα
εἶδα ἕνα χερσὶ ἀντιεραπορικοῦ νὰ ρίχνει (κατέρριψε)
δύο ἰταχικά ἀεροπλάνα... ἦταν καλὸς σκοπευτὴς. Τὴν πρώ-
τη ἡμέρα εἶδα εἰς τὸ δάλαρο τὴν θκουμένην εἰκόνα τοῦ

Ἀγ’ ἀνηγρίου κ’ τὸ ἀραχνιασμένον κανεῖλι. τὰ
καθαίριβα, τὸ ἀνάφη. ὅλοι χάρικαν κ’ μοῦ
ἔδωκαν χρήματα διὰ λαδὶ. „Παιδιά, τοῖς
λέγω - νὰ ἀγοράζουμε κ’ μία εἰκόνα τῆς
Παναγίας... Ἀρέως θυμωμένοι κ’ θυτύν-
τρωναν 150 δραχμές. Ἀγοράβα τὴν εἰκόνα,
„ Ἀξίον ἔσται „ ἄνα ἀπόδεμα θηγάρε

ἔξοδο δαὶν πόλιν, κάπου πρὸς τὸν Λευκὸ Πύργο. ἕνας στρα-
τιώτης ἀπ’ τὸν Πάρα εἶδε ἕνα πορνέο κ’
ῆας ἔλεγε νὰ πᾶρε. ἔγω τοῦ φαίνατα
ὅτι δὲν χωρίζουμε ἀν’ δαί χωρίζουμε Συν-
τανοὶ ἀπ’ τὸν πόλεμο... οἱ ἄλλοι μ’ ἀκο-
λοῦνταν κ’ ρύχαινε... αὐτὸς πῆγε κ’ ἔ-
μαρτυρε εἰς τὴν πόρνη. Πρὶν τὴν

ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἕνα θηγάρα ἰταχικὴς θήρ-
βας, πῶς ἔχυνε... περάβε ἀπ’ τὸ παρὰ
δύρο κ’ θανάτωσε αὐτὸν ποὺ χθὲς πῆγε εἰς
τὸ πορνέο.

Μι’ ἔβγαλαν εἰς τὴν φρουρά με’ ἀντιερα-

-5-

πορικά πυροβόλα, εις τὴν χεῖρα τοῦ ποτα-
μοῦ ἐκρυμμένον. Τὴν ἀνοιξὴ τοῦ 1941, πι-
χάναμε ἐπὶ θούλῃ πρὸς Ἀφώντασι κ' καδουρίαι.
Οἱ μετακινήσεις τοῦ λαοῦ μας ἔρχο νύχτα, δυ-
σκολίες, ἑλλειψὲς τροφίμων. Οἱ Μικραδιᾶτες
κ' Πόντιοι μας ἔφεραν τροφίμα .. Τοὺς ἐν-
χαριζώ. Μία ἡμέρα μεταφέρθηκε πυρομαχικά
κ' τὰ πυροβόλα. Κοντὰ δ' ἓνα χωριό, ἐπὶ τὰ πει-
δικὰ 10-15 χρονῶν ὁκάχτην κοντὰ κ' ἔλεγον ψάλλοντες

τροπάρια τοῦ Ἀκαθίστου. Πόσο χάριτα, δὲν

ἀδελφάκη .. δὲν εἶχα ἀπομακρυνθεῖ 50
μέτρα κ' ἀρχίζων Γερμανικά ἀεροπλάνα τοῖς
βομβαρδισμοῖς. ἦταν φοβερό! Τὸ
εἶδα μὲ τὰ μάτια μου! Μία βομβὰ
ἔπεσε δίπλα εἰς τὰ παιδάκια, ὅπως δὲν
ἔξερχον, δὲν εἶχε κάνει πιδυλὶ ἔπεσε
εἰς τὸ ἀποκέναν πετοῦλι κ' ἔδινε ἕνας
μεγάλος λακκος, καπνοὶ .. χυμάτα ..

Τὰ παιδιὰ δὲν ἔπαυον ἀποσε! .. ἰδοὺ
τὸ θαῦμα τῆς Παναγίας μας! Κατὰ τὴν ὥρα τῆς μάχης
τῆς βαρκῆς ποὺ μ' ἔδωσαν νὰ εἰδοποιῶν διὰ πυρομαχικά,
ἕνα θῆμα εἶχε πεθεῖ διὰ χάριτμα, ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν
ποὺ ἤμουν ἐγώ .. ὁ θεὸς παρ. μ' ἔδωκε!

Μετὰ τὴν οὐδεδοχάρησιν, πῆγα εἰς
τὸ Ἅγιον ὄρος εἰς τὸν Γέροντα Ἀβι-
μελεχ (Μικρὰ Ἁγία Ἄννα).

Ἐμεῖνα περίπου εἰς μῶνες, πολ-
λὰ ὠφελίμα ἀκούσα. Γνωρίσα
τὸς συνοδείας τῶν Δανιελῶν, τοῦ
πυροβόλου τοῦ ὑμνογράφου ..

τῶν Γέροντα Ἰωάννη τῶν ἐπηγιώτη.
Ὁ Γέρον - Ἀβιμελεχ εἶχε κ' τὰ
προβκύνετα τὰ ἅγια λείψανα τῶν
ὁσίων Διονυσίου κ' Μητροκρίτους.

Εἰς τὸ ἐπηγίαιον οἱ ἀδελφοὶ
οἱ ἅγιοι ἦσαν, τοῦ ἐνωδίασαν ..

κ' τὰ μετέφερε εἰς τὸ κεφάλι του. Σήμερα δὲν γινώριζω
ποῦ εὑρίσκονται. Ἡ Τωνί τοῦ Γ. Α. Βιρέλεχ ἦταν πολὺ ἀ-
γκυτική, δὲν ἀντέτα κ' μοῦ εἶπε νὰ κοινοβιάσω εἰς τὴ
μονὴ Κωνσταντινου. Ἐκεῖ ἔμεινα δύο χρόνια, τὸ κλῆμα
ἦταν ὑγρὸ κ' ἀρρωδια. Ὅταν πῆγα θεοῖς γιὰ γαστρί-
τις, με' συνήγαθον οἱ ἀντιρτές κ' με' φυλάκισαν ἐν τῷ λιτό-
χωρῳ. Μοῦ ἔβαλαν τὸ πιδόχι εἰς τὸ κεφάλι κ' με' ἀπειλοῦ-
σαν. Δὲν τοὺς φοβήθηκα. „Ἀκούετε - τοὺς εἶπα - εἴ-
μαι περιβόητος Ἕλληνας κ' πατριώτης ἀπὸ ἐδῶς, κ' δὲν με'
φοβίται ὁ θάνατος, εἶμαι μοναχὸς κ' ὑπηρετῶ περὶ τῶν
τῶν πατρίδα...“ ἔχον ἀποφασίσει νὰ με' θανατώσουν
ὡς κατωκόπο. Ἦρσαν τὰ Γερμανικὰ ἀεροπλάνα κ' βομβάρ-
δισαν τὸ μετόχι τοῦ ὁ. β. Διονυτίου ὅπου ἦσαν κρατούμενος
..Δὲν ἔμεινε τίποτα ὀρθιοῦ. ὁ θεὸς ὅμως μ' ἔσωσε.
Με' τὰ πόδια πῆγα εἰς τὴ μονὴ τοῦ ὁ. β. Διονυτίου εἰς τὸν
ὄχρυπο. Με' φιλοξένησαν οἱ λιχουτοὶ ὑλικωμένοι μοναχοί.

Τὴ νύχτα ποὺ ἔλεγα τοὺς χαιρετισμούς τῆς Πανα-
γίας μας, εἰσέλαθε ὁ τόπος... Σὲ λίγο
ἦρσαν οἱ Γερμανοί, ἄρπαζαν τὰ ἀνεκτίμητα
πράγματα τῆς μονῆς. Μὰς ἄρπαιξαν κ' πῆρα-
με εἰκόνες κ' ἱερὰ. Φορτωθῆκε κ' τὴν
μεγαλὴ εἰκόνα τοῦ Μασὶ εἰς τὸ Γωο, ἀλ-
λὰ μετὰ ἀπὸ λίγο ἔπεσε κ' ἕνας Γερμα-
νὸς τῶν πέταξε. Ἐγὼ τὴν φορτωθῆκα
-δὲν μοῦ εἶπαν τίποτε οἱ Γερμανοί-
κ' τὴν μετέφερα εἰς τὴν πλάτη μου με'-
χει τὸ λιτόχωρο ὅπου τὴν ἔδωκα εἰς τὸν
πρῶτο χωρικό ποὺ συναντήσαμε. Οἱ
Γερμανοί ἔβαλαν δυναμίτες κ' τὸ ἱστορικὸ
μοναστήρι τοῦ ὁ. β. Διονυτίου ἐν Ὀχρῳ ἀνε-
πλάχθηκε... ἕνας θυρὸς ἐρείσθη... Μετὰ ἀπὸ
εὐαίριδὴ μῆνα φυλάκισθ', ἡ ἐλπίς ἔρωσαν. Ὁδοιπορῶντας
κ' διανυκτερεύοντες ἀλλοτε ἐν μοναστηρίῳ κ' ἀλλοτε εἰς
ὁπία Χριστιανῶν ἔφθασα εἰς τὴν ΠΑΡΟ εἰς τὴν μοναστήρι
μου. Δὲν ἀναπαύθηκα κ' ἔφυγα. Πῆγα εἰς τὴν μονὴ
ὁδίου μελῆτος εἰς Κιθάρωνας Ἀττικῆς κ' ἔμεινα 8 χρόνια.

Μεγάλη ή χάρις τῷ ὁσίου Με-
λετίου. Μια ἡμέρα Σόφωνα ψω-
μί. ἔρχεται ἕνας νεαρός ἀντάρτης
ὀπλιόμενος κ' ἡ ἐρωτᾷτε γιὰ τὴν
ἐκκλησία. -.. Ποῦ τὸν εἶδατε τὸ θεῖο;

- Ἰδὲ τῷ εἶπα πολλή, ὅτι μερὶ φῶτισε
ὁ θεός, ἐκείνος ἀντέλεξε. Μετὰ ἔφυγε κ'

ἐκεῖ ὡς τὸ παρεκκλήρι βλεπεῖ μία νεκρή πετι-
λοῦδα, ἀφ' οὗ βεβαιώθηκε ὅτι εἶναι νεκρή, ὥπερ

«θεε, ἂν ὑπάρχεις, ὡς πετῶνται...» καὶ ὦ!

τῷ θαύματι! Ἡ πετιλοῦδα βυκώθηκε κ' ἔφυγε.

Αὐτὸς χλωμιάζε κ' ἐπιστρέφοντας μοῦ εἶπε αὐτῷ.

Δίδατ' αὐτῷ θεὸς κ' εἶπα: «Παῖδι μου, δὲν βῶ εἰ
ἐλθῶ πρὶν ὅτι ὁ θεὸς μὲς εἴναι ἀληθινός;»

Ἐφ' ἑαυτὸν ἕνα θαυμάσιο κορίτσι ἀπὸ τὸ χω-
ριό Λαριφάρ. ἕνα τέταρτο ἄφριτε κ' ἐπ' ἄρατε ἐπαί-
νω εἰς τὸν ταίφο τῷ ὁσίου Μελετίου. Μετὰ βυκώθηκε κ' ἔκλυ-
με τὸ βωμὸς τῆς ἤσαν καχά.

ἕνας λαϊκὸς ποὺ ἐρχάτοσαν εἰς τὴ μοῦ, θυμῶν, ὅσο
ἐβρίτε τοὺς μοναχοὺς: «Θα βᾶς πετῶνται κ' θα βᾶς γὰνε τὴ
ὀκυρία...» Τὸν βουρμάσαν οἱ Γερμανοὶ κ', ἀφ' οὗ τὸν ἐκτε-
λέσαν ὅχι ποὺ μακριά ἀπ' τὴ μοῦ, τὸν πέταξαν κ' ἐκε-
πάσαν με πέτρες. Σέ λίγες ἡμέρες ποὺ τὸν βρήκαμε,
τὸν ἔτρωσαν τὰ ὀκυρία. Ἐλθόντο θῆαφα..

Τὸ ἔτος 1946 πῆγα εἰς τὰ καθεκαλύβια Ἀγ. Ὄρους
εἰς τὸν Ἀγ. Εὐσταθίου εἰς τὸν Γέροντα Ἀνανία κ' ἔμεινα ἐναῖριον
χρόνον. θαδίζοντας τὰ φουτουαῖα θαλάσσης αἰώνως ἐν
εὐχῇ σου θαδίζαν οἱ Ἀδελφεοί.

«Χαῖρε τὸ Ἀγνῶστον Ὄρος τῷ Ἀδῶ, χαῖρε.

Χαῖρε πατρίς τῶν ἐπὶ γῆς πατρίδα μὴ ἐχόντων

Χαῖρε ὁ εὐδεδωκὸς κήπος τῆς Παναγίας,

Χαῖρε ὀχλὸς τῶν ἀρετῶν κ' αἰς φιλοβορίας.

Δώτε ἵνα προύβητε ὅτι ἔδω ὑπάρχει

βορίας πρὸς ἀληθὸς πολλὸς θυγατρὶς

ἐξ οὗ μόνον ὠρεῖται οἱ εὐλαβεῖς λαμβάνουσιν..»

(Γεωργ. Γερμανοῦ Ἀγιοπαχίου 1894-1920)

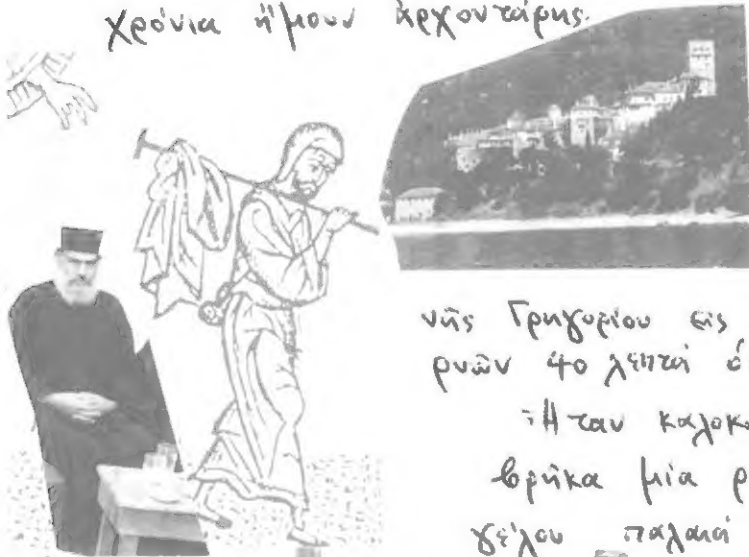

Οί μόνες Αγ. Όρους είχαν τών ωραία βυνήθεια καθε
Σάββατο εις τή αντιπροσωπεύει εις καρνές να' δίδουν
ελεημοσύνην δε' άδελφούς, καθιώςτας, πτωχούς, έρχάτας.
"Εδιδαν τρέφιμα, όδοντια, ψωμί, έχεις, κραδί κ.ά.

ω! τή ωραίων ιδανικό εις τών
ψυχών καθε ανδρώπου, να' δι-
ση ελεημοσύνη, ω! μακα-
ρία ΑΓΑΠΗ, ποσ ή Αγαπή...;
Εωχεσθε να' επιτρέψει ή βυνήθεια
αυτῶ που είχαν θεσπίσει οί Άγιοι κτήτορες... Είμαι βέβαιος
ότι θα' ληπούνται, διότι έξεχτεν εις εμάς ή Αγαπή.

Ο επίσκοπος Αττικής διερχε τή μουή
όδ. Μελετίου, τών μετέτρεψε δε' γυναί-
κεία. Έγω έφυγα κ' άρως λιγο
έμεινα εις προφήτη Ηλία εις Αμφίβα
κ' μουή εξαχεται, ήρδα εις ή. μουή
Πανακράτορος Αγ. Όρους. Μερικά
χρόνια ήμου άρχονταίρης.

Μετά έφυγα κ' έμεινα εις
τό κελί τών Αγίων Αθηνά-
γιου κ' Κυρίλλου τής ή. Μο-
νῆς Γρηγορίου εις τών περιοχή Άθην βορείως κα-
ρυών 40 λεπτῶ όδοπορίας υπόσταθι από' καρνές.

Ήταν καλοκαίρι τῷ 1976. Όταν πρωτοήρδα,
βρήκα μία ρωσική εικόνα τῷ φύλακι αχ-
τέλου παλαιῷ τῷ έτος 1903. Έκουσθμενέη κα-
θως ήταν τών καθαίριβα κ' τών
κρέμαθα εις τών πόρτα τῷ
κελῶς. "Αγιε αχχελε-εϊ-
πα- έδω είναι ή δέξη σου,

θα' εῖσαι οί φρουρός μου. "Εκεί-
νη τών νύχτα, τών ώρα που έκανα
κοιμωσχοῖν, τών άκοχαῖδια τῷ ὄρδρου, βύν
να' με' πήρε λεπτῶς θνῡς, άκουσα βήματα κ' κάποιος να'
δωριάζει. Από τῷ ναό κ' εις τῷ δωμάτια. Ζωηρικά ανοίγει ή

6859

πόρτα μόνι της, ξυπνάει κ' ουκ αδικά ἔρδεις
καὶ τὰ βλέπω! Ὅπως ἦταν εἰς τὴν εἰκόνα
ὁ ἴδιος ἄγγελος με τὸ χαλκίνο βαχαίρι, τὸ
θυριάκι κ' τὴν λαμπάδα εἰβόλθε εἰς
τὸ θυριάτω κ' με θυριάβε. Μετὰ ἔ-
γινε ἄφαντος. Ἡ ψυχὴ μου χερσὶς χάρα!
Τὸ πρῶτ' ἦλθε ὁ χείτωνας π. ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ,
τὸ τὸ θυριάτω κ' μοὶ εἶπε. Ἦ-
πειδι τίρηνες τὸν ἄγγελο τοποθετοῦν-
τας τὴν εἰκόνα τοῦ εἰς τὴν πόρτα,
ἦλθε κ' δὲ τίρηνε θυριάτουτας. Μὴν
ἀμφιβαλλεῖς, ὁ θυριάτω δὲν ἔχει νὰ εἰ-

βεί τέσσα χάρα κ' εἰρήνη, μόνε τυράχη, γὰρ εἰς ἀνυδαίνωθι
φέρναι εἰς τὴν ψυχὴν.

Τὸ 1977 ὁ π. Γεράσιμος ἀπ' τὴν

Κοιτοῦ Μουδίου ἐκέντη μοὶ χερσὶς μία ἀγοστράφι μὲ-
ν εἰκόνα τῆς Παναγίας μου. Τὴν τοπο-

θετοῦσε εἰς ἓνα ντουλάπι εἰς τὸν τοῖχο

ἐπάνω ἀπ' τὸ κρεβ-

βατί μου εἰς

τὸ ράφι

ἔρδεις,

μέχρι

νὰ

τὴν

ταχυδρο-

μὴν δὲ μία γυν-

δαί μου οἰκοχένεια

Τὸ πάτωμα ἦταν παλαιό.

Ἦβουσε ἓνα θανίδι κ'

καθὼς τὸ πόδι μου ἔπεσε εἰς τὸ

κενὸ, χτύπησα εἰς τὸ πλεῖρο.

Πόνος, με δύσκολία μετέφερα

τὸ νερὸ ἀπ' τὴν πηγὴ εἰς μέτρα

ἀπόστασι, βέβαινα ἓνα πυρό-

του θλο κ' μ' αὐτὸ τὸ πονεμένον

πλεῖρο ἀνακουφίσόταν. Ἦταν

ὡς κτα, ὡρα προβεχῆς, ἀκούω μεθὰ εἰς τὸ ντουλάπι ἓνα

χτύπημα τικ-τικ.. Ὅπως χτυπάει ἓνα χεῖρ τὴν πόρτα

Παραξενεύτηκα, μα τι ναυαί, ἐκὼ οὔτε χάτα οὐ-
τε ποντίκι οὔτε θάλασσαν μπορῶ νά
μετῶ... εἶναι κλειδὸς
κ' πετρότοιχος. κάποιος
χώρατε χέρι βουήχου νά
χτυπᾷ χά' εὐτρη κ'
μετᾷ χά' τρίτη φορά'...

Ἐκάρητε βγαρὸ μου
κ' ἀνοιξα. Ἡ εἰκόνα τῆς
θεοτόκου ἀπο ὄρδια εὐρίσκετο
πλάγιος εἰς τὴν ράβδον. Τῶν ἀσπα-
βουκα χαροῦμαι κ' ψάλλοντας

τὸ „Ἀξίον ἔσται” τῶν τοποθετιῶν εἰς τὴν προβυλντινὴν τῶν ναοῦ.
Ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ἐκείνη δὲν ποιοῦντα. εἶχα γίνει καλά

κανένας δὲν ἔρχεται νά κοινωνήσῃ

Στεκόμεθα εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ κανένας
δὲν ἔρχεται νά κοινωνήσῃ... Ὁ ἄνθρωπε! δὲν
εἶσαι ἄξιος νά μεταλάβῃς, λοιπὸν οὐδέ τὰς ἄλ-
λας εὐχὰς τῆς λειτουργίας εἶσαι ἄξιος νά ἀκού-
σῃς. Ἀκούεις τὸν διάκονον, ὅστις στέκεται καὶ
φωνάζει, ὅσοι εἴσθε εἰς μετάνοιαν, ὅλοι πα-
ρακαλέσατε τὸν Θεὸν νά σᾶς συγχωρήσῃ· ὅσοι
δὲν μεταλαμβάνουσιν, εἰς τὴν μετάνοιαν ἀκόμη
τῶν ἁμαρτιῶν τοὺς εὐρίσκονται. Λοιπὸν τί στέ-
κεσαι; ἂν εἶσαι ἀπὸ τοὺς μετανοοῦντας, δὲν ἡμ-
πορεῖς νά μεταλάβῃς... Καὶ σὺ στέκεις θρασέως
καὶ βαρβαρικά· εἰδὲ καὶ δὲν εἶσαι ἀπὸ τοὺς με-
τανοοῦντας, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς ἔχοντας ἄδειαν νά
μεταλάβουν, πῶς δὲν φροντίζεις νά μεταλάβῃς;
πῶς δὲν νομίζεις τὴν κοινωνίαν διὰ μεγάλου
χάρισμα. ἀλλὰ καταφρονεῖς;... Ὁ Χριστὸς εἰς
κάθε λειτουργίαν ἔρχεται νά ἰδῇ ἐκείνους, ὅσοι
κάθηνται εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ λέγει καὶ τώρα
εἰς ἕκαστον μέσα εἰς τὸ συνειδὸς· φίλοι πῶς
στεκέσθε ἐδῶ μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν χωρὶς νά
ἔχετε ἔνδυμα γάμου; δὲν εἶπε, διατὶ ἐκάθησας
εἰς τὴν τράπεζαν; ἀλλὰ... ὅτι δὲν εἶναι ἄξιος
μὴ τὴν νά ἔμβῃ μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν...
δὲν τοῦ εἶπε διατὶ ἐκάθισες; ἀλλὰ, διατὶ ἐμ-
βῆκες, αὐτὰ τὰ ἴδια φωνάζει καὶ τώρα ὁ Χρι-
στὸς εἰς ὅλους ἡμᾶς, διότι ἀναιδῶς στεκόμεθα
καὶ μὲ αὐθάδειαν· διότι πᾶς ὁ μὴ μεταλαμβά-
νων ἀναιδῶς ἴσταται... Ἀλλὰ λέγεις ὅτι εἶσαι
ἀνάξιος· λοιπὸν ἀνάξιος εἶσαι καὶ νά ἀκούσῃς
καὶ τὰς ἁγίας ἐκείνας εὐχὰς, ἐπειδὴ τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον κατεβαίνει, ὅχι μόνον εἰς τὰ μυστήρια,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ψαλμωδίας ἐκείνας.

Ἀγ. Μακαρίου Κορίνθου, Περὶ τῆς
συνεχοῦς Μεταλήψεως, ἔκδ. 1961, σελ. 52, 53

Μετᾷ ἀπὸ λίγου διαβάζω
βουήχου παρόμοιο ἔβπα-
βε πῶς ἕνα βουήχου κ'
χτυπᾷ παλὶ εἰς τὴν
πλάκα. Δυσκολευόμεν
μοὺς μου, εὐφρανέ...
πῶς... ἕνα βρα-
δυ βλέπω εἰς τὸν
ὄπνο μου καὶ δὲν

βγαῖρα νά πέρσῃ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν. Μὲ
χτυπᾷ ἐκὼ πῶς πονοῦντα, ἦταν φοβε-
ρὸ, ξύπνησα κ' αἰδανόμενον ὡς παρὰ χυ-
τος. Δόξα τῷ Θεῷ, ἀναρπώντα, κινῶ
τὰ χέρια μου, τὰ πόδια μου... δὲν
πῶν, τινάχτικα ὄρδιος κ' ευχαρι-
στῶν τὸν Θεόν. Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν
τελείως καλά. Τῶν ὥρα που προε-
χόμενον εἰς Ἀγ. Ἀθανάσιος κ' Ἀγ. Κερίλ-
λο, αἰδανόμενοι ἕνα χέρι βουήχου
νά με χτυπᾷ εἰς τὴν πλάκα κ' πλημ-

μυρίδες ἡ ψυχὴ μου χαρὰ. Τὸ πρῶν πᾶσι εἰς τὸ Μπουραζε-
ρι, πηγαῖνα θυχνά κ' ἐξομολογούμεν εἰς τὸν Γέροντα Χαραλαμπεῖ
μετέπειτα εὐχόμενος τῆς ε.μ. Διονυσίου. ὅταν ἦπα αὐτὰ εἰς
τὸν Γέροντα Χαραλαμπεῖ, θυχνήθηκε, θυχνήθηκε κ' με ἀδελφτικῶς
εἰς τὸ κεφάλι. Ὁ Γέροντας ζῆλος δὲν κρατοῦσε ὑπο-

11- Τακτικούς, το 1984 έγινε η εξαίρεση κ' με κράτισε, έμεινα, των «Χρηστών Αγίου». Ήταν 70 ετών, υπέφερε με καρδιακή ανεπάρκεια κ' φλεβίτιδα. Το 1986 με έγραψε η Γ. Μ. Παντοκράτορας ως το κερί Αγ. Νικολάου κ' Σε. Νικολάου του Αγίου του εὐς καφάρια θύου τὰ ἐπὶ 1794 ἕως 1805 ἔτυβε

ὁ εὐσὸς Νικολάος κ' ἔγραψε τὰ περιβόετρα ἔργα του ὅταν γιὰ

πρῶτη φορά εἶδα τὸ νῶο

τῶν Αγ. Νικολάου, τὰ ἔχαρα

δὲν περιγράφεται ἡ χαρὰ

μου. Το κοβρικό μου ἐν. μὴ ἦτο Νικόλαος, κ'

μετὰ ἀπὸ ἑξ. χρόνια εἰρίδα παλὶ του ἔργου

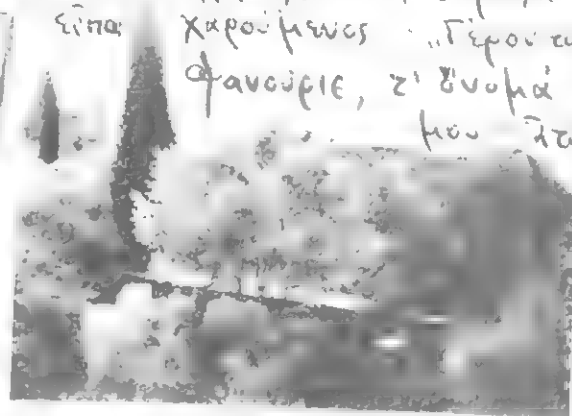
μου. Ἀπέθανε, εἶνα τὸ κερί. τῶς εὐσὸς

θεοφίλου του ἡρωόχου, ἔτρεξα κ'

εἶπα χαρούμενος: «Γέροντα

φανοῦρε, σ' εὐνοῖα

μου ἦτο

Νικόλαος κ' τώρα με'

τῶν Γεροντῶν μου ἤρθερε χιτωνίς σου, ἡ χαρὰ μου δὲν

λέγεται... «ἔγω δὲ καταλαμβάνω...» - κ' δὲ

νεύρισε νὰ διηγεῖται τὴν ἱστορία του... ἤμουν 15

εἰν, ὅταν μ' ἔβγαλαν ἡ γονεὺς μου ἀπὸ τὴν Ρουμανία εἰς τὸ

Αγ. Όρος. Τὰ τελευταῖα χρόνια τοῦ πατέρα μου ἦταν τὰ ἑξῆς

«Παῖδι μου Βασίλη, δε ἀριεργύνουμε εἰς τὴν Παναγία, νὰ τῆς

βεῖς με' ὑπακοή κ' ὑπομονή, νὰ καρτεριάζεις εἰς θεὸν δια' νὰ

δαῖνει εἰς τὸς γονεὺς σου ὁ θεός, ἀπὸ τὴν ἁγία σου Ἰωάνη»

Ἐῖθα τριάντα χρόνια εἰς τὴν Ρουμανικὴν ἐκκλησίαν Τίμῃ Προ

δρόμου. Μετὰ ἀποφάσισα νὰ ἀόκητα εἰς τὴν Καραχά. Ἡ ἱ. Μο.

νη Παντοκράτορας μου ἔδωκε ἀπὸ τὸ κερί. Ὅταν εἶδα γιὰ

πρῶτη φορά τὸ νῶο, εἶδα τὸν Αγ. Βασίλειον εἰς τὸ

τέμπελο. Ἐρωτῶν τὸν προϊστάμενον μονῆς που

εἶχαμε ἔλθει μαζί κ' μου εἶπε: «Ναί, ἡ

μονῆς τοῦ Καραχά εἶναι εἰς τὸν Αγ. Βασίλειον

λεῖο, ἀλλὰ ἐπεὶ εἶναι ἐνταφιασμένο εἰς

λεῖψαν τοῦ εὐδ. θεοφίλου, εἶναι γνωστὸ ὡς

11- φανόριος, νεὺς κοῦχας

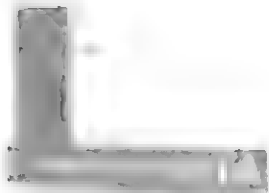

κελί του εβ. Ιωακίμου. Τις πρώτες ημέρες έρχα-
το μου να καθαρίσω τὴν πηγή, τὸν κήπο,
τὰ μουσούτια κ' εὐωγμένα τις
ἀκροαυδίες. Μία νύχτα εἶδα ὅτι
ἕνα κυπαρίσσι ἀπ' αὐτὰ πού εἶναι δι-
ηγα εἰς τὸ ναὸ ἔπεσε κ' κατεΐζε-
ψε τὸν τροχόν. Ἐγὼ
ἔρχετο πῶς δα τὸ εἶο-
ρθεῖν. αἱ

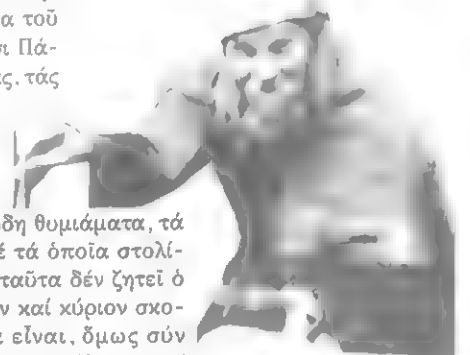

Ἰησὺς ἔρχετο. Τότε θέτω δι' ἀποβύαση
30-40 μέτρα ἀπ' τοῦ μουσούτι ἕναν ἐπιβόλο
με' ἀρχιερατικά κ' ἕναν μουσούτι. Ἐμοικ-
σαν, ὅπως εἰς τὴν εἰκόνα, με' Μεγα Βαβυλῶνα
κ' ὅδε θεόφιλο. Ὁ μουσούτις μόνου μοῦ μι-
λιθε αὐτοῦ. Ναι μὴν ἀφ' αὐτοῦ τὰ μουσούτια σου καθύκουται, ἔρεις
δα φρουτίζουμε τὸ κελί. δέν γιορτάζουν ἀληθινά

Δέν ἡμποροῦν νὰ ἐορτάσουν ἀληθινά. ἢ τὰς
Κυριακάς. ἢ τὰς ἄλλας ἐορτάς τοῦ χρόνου.
ὅσοι δέν εἶναι προετοιμασμένοι εἰς ἐκάστην
ἐορτήν νὰ μεταλάβουν τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ
Κυρίου μας... Πλανῶνται δέ. ἂν νομίζωσι Πά-
σχα καὶ ἐορτάς τὰς πλουσίας ἀρτοκλασίας. τὰς

λαμπράς λαμπάδας, τὰ εὐώδη θυμιάματα, τὰ
ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ σκεύη με' τὰ ὅποια στολι-
ζουσι τὰς ἐκκλησίας. Διότι ταῦτα δέν ζητεῖ ὁ
θεὸς ἀφ' ἡμῶν κατὰ πρῶτον καὶ κύριον σκο-
πόν... Καλὰ ναί, καὶ αὐτὰ εἶναι, ὅμως σὺν
αὐτοῖς πρέπει νὰ προσφέρωμεν μάλιστα καὶ
τὴν ὑπακοήν εἰς τὰς ἀγίας τοῦ Κυρίου μας
ἐντολάς. καὶ νὰ προτιμῶμεν αὐτὴν περισσό-
τερον ἀπὸ ὅλα αὐτά... Ὁ δὲ ἀπόστολος Παῦλος
λέγει: «Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας,
σῶμα δέ κατηργήσω μοι»... τό νὰ μεταλαμ-
βάνω τὸ πανάγιον σῶμα τοῦ Υἱοῦ σου.

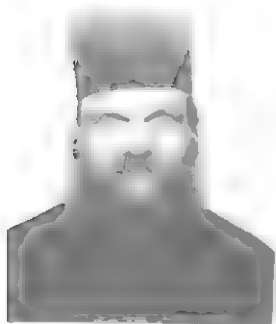

Ὁ Γερωνὸς Παΐδιος πού μοῦ εἰσεῖσε
τὸ κελί αὐτὸ τοῦ Ἀγ. Νικολάου ἔκοιμην ἐν
τυφλῷ. Συνήθιζε ἐκ καρδίας νὰ
βοῶντι τὸν Κύριον κ' εὐχνα' ἔλεγε
με' εὐκρυά: «Παναγὰδε, Κύριε, ὁλως
ἀγάπη εἶδαι...»!!

Παναγὰδε,
Κύριε, ὁλως
ἀγάπη εἶδαι!

Ἐνδυσθῆναι,
μὴν φοβῆ
τὸ 1986
μοῦ ἐπι-
σκεψθῆκε

ὁ πῖ Ἀβρ. κ' ἐδιδάχθηκε τὸ εἶναι. ἡ ἀδελφὴ μου
ἀρρώσκει ἐνταῦθα με καρτὺν κ' ἔταν κατάκοιτη με
ψρικός πόνους. ὅταν τὴν εἶδα νὰ δοῦται τὸν θεὸν
κ' νὰ ἴτα κ' ἄλλους πόνους ἀπ' τὸν θεόν, ἐδαίμα-

βαι κ' ντραίηκα, διότι τὸν χρόνιον μουχός, δὲν ἔπομε
νὰ ὅτε τὸν πονοῦσα, ἂν κ' ἄκουω εἰς τὸν τῆλ-
λους: "δὸς ἡμῖν θεοῦ ἐκ ἡλίου. " εἰς ἡλίου. ἡ
Χρυσόφωνος λέγει: "Τὸ περὶ τὸν ἀγαθὸν εἶναι τὸ εὖμα εἶ-
ναι ἡ ὕψια, ὅταν παραχωρήθῃ ὁ θεὸς ἀδελφεία κ' ἐπὶ τὴν
με εὐξάτουτος Ἀδελφῶν, συγχωροῦνται ἁμαρτίες. ἡ ἀρρώστια εἶναι
περὶ τὸν εὖμα εἶναι τὴν ψυχὴν. " ἡ ἀδελφὴ μου ἐκοιμήθη κ' ἐπὶ

προσώχουον γὰ ἀναπαύει τὴν ψυχὴς τῆς κ' πλημμερίτα χα-
ρὰ, τὸ ὅτι εἶναι μία ἀπόδειξις τῆς χαρᾶς ποὶ ἀπολαμβάνει εἰς
τὴν χαρὰ τοῦ οὐρανοῦ. Μετὰ ἀπὸ καιρὸ βλεῖται εἰς τὸν

ὕπνο μου, ὅταν ἦσαν δεῖ ἕνα κῆπο με ὕψια, ὅ-
λο ἡνθι, φυτὰ. " εὐαδῖς. " τὴ μετὰ. "

Βλεῖται τὴν ἀδελφὴν μου λευκοφορεμένη κ' νεῖα

δοκτωροδικτῶν μου εἶπε: "Ὁ δὲν ἀπὸ

ταῖς τὸ κόσμον ἵζει παραμόνον νὰ

ἑαρεθῇ εἰς τὸν θεόν. " ἔπνευθα κ'

ἦσαν ὅς χαρὰ. τα' ὅς αὐτὰ χαρὰ-

χτικὰ εἰς τὴν ψυχὴν μου. ὅταν ἀρχό-

τερα ἔπαθα κῆλη κ' πονοῦσα κ' εἶσα.

ἴα γὰρ ἐδιδάχθη, μία νύχτα παῖς εἰς τὸν

ὕπνο μου ἦρθε ἡ ἀδελφὴ μου κ' με αὐτοεπὶ-

τήτα με εἶπε: "Τὴ βεωχωρήθῃ; Λαδὶ ἀπὸ τὸ κανὼν,

τὸς Παναγίας νὰ θαλ- κ' θαλ- κ' θαλ- καλὰ. " ἔπνευθα κ'

ἴα γὰρ συγχωρήθῃ ἀπὸ τὸν θεὸν γὰ τὴν ἐλπίστικόν μου. " ἔχρι-

θικὰ με λαδὶ κ' εἶμα καλὰ. " καὶ ὁ ἑρπύς βουήχιδε, ἐνὶ

ἔκταξε " ἔε μὲν τὸν ἁμαρτωλὸν, ἔβασε ὁ θεὸς τὸν ἀδελφὴν μου

νὰ μου εἶπῃ, τὴ ἔπρεπε νὰ κάνω ... "

ἔλαβα ἕνα χρῆμα με κατὰ ἀποδομαδία.

Τὰ τέσσερα ἱατρικά

Αὐτὰ τὰ τέσσερα εἶναι τὰ ἱατρικά διὰ τὸν κα-
θένα: τὸ πρῶτον εἶναι νὰ συγχωρήτῃ τοὺς ἐχθρούς
σας: τὸ δεύτερον ὅταν ἐξομολογήσῃ νὰ λέγετε
ὅλα σας τὰ ἁμαρτήματα καθαρὰ: τὸ τρίτον νὰ μὴ
κατηγορήτῃ ἄλλον ἀλλὰ τὸν ἑαυτὸν σας, τὸ τέ-
ταρτον, νὰ ἀποφασίσῃς μὴ στερὰν γνῶμην καὶ
ἀπόφασιν, καλύτερα νὰ χύσῃς τὸ αἷμά σου, παρὰ
νὰ ἁμαρτήσῃς πλέον. Καὶ ὅστις τὰ βάλει μέσα εἰς
τὴν καρδίαν του αὐτὰ τὰ τέσσερα, νὰ ἀποθάνῃ
κεῖνη τὴν ὥραν σῶνεται: εἰ δὲ χωρὶς αὐτὰ χι-
νιάδες καλὰ νὰ κάμῃ, εἰς τὴν κόλασιν πηγαίνει.

(Αἰγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ)

"Ἦμουν ὄφραν ἀπὸ
πατέρα κ' ἀπὸ τῶν.

ἔτῃς αἰς ἔφῃς
με ἀδελφὴς κ' ἀμαρτί-

ες κ' ἔμεινα μερι-

κα' χρόνια εἰς τὴν
φυλακὴν οἴου μετε-

νόμω. Ένα ^{πρόνο} πριν αποφυλακιστώ, αιώζουσε η μητέρα μου. Τώρα δέν
είχα κανέναν. Οι πρώην φίλοι μου, οι αλητεμπάρες δέν υπήρχαν

πλέον για μένα. Προβουχόμουν να με
φωτίσει ο Θεός για ένα χριστιανικό
γέμω ή να γίνω μοναχός. Γυώρι-
σα των Ν, αρραβωνιαστίκαρε κ' εύν-
ωπα έγινε ο γάμος μας. Σ'ας βεζ-
νω τ'ερωταγραφία μας να εώχεθε
να Τούμε, όπως δείχει ο Θεός. «Η
παιτέρα μου Βαχ. είναι 41 ετών κ' ε-

ναι εις το αναπηρικό καροτσάκι, τα χέ-
ρια της κομμένα εις τους αγκώνες κ' τα πό-
δια της κομμένα εις τους μηρούς. Τώρα εύν-
ωπα τον Θεόν κ' υπομένει. Τι είχε συμβεί;

«Όταν ήταν νέα έχνε φιλονικία με χρι-
στianούς για των θπαρξή, Θεού, ή Β. τούς
... Δέν πιστεύω ότι υπάρχει Θεός, 'ας
μας κόψει το χέρι κ' θα πιθξέψω»

«Η συντησική ελ. τε τέρως. Μετα απο ήμερες, καθώς ταξίδεψε το τραί-
νο, εκτροχιάστηκε. Ποχυνέκρο εώ ευτύχημα. «Η παιτέρα μου. πο-
λύ βαρύνά τραυματίστηκε. οι χιτρώι της έκοψαν τα χέρια κ' τα πό-
δια. Απ' αυνά έγινε πικρή κ' υπομένει την αναπηρία της»...

«Ένα θαύμα απο Σιγισμύτα χιτρώι μας Π.Μ. κα-
ταχάιτων. «Ηθουν ναυτικός, πριν το
γάμο μου, ενώ ήθουν μόνος εις το θα-
λάσιο, άκουσα κάτι θάν να σιχίτεται
κ' έγινε θειώς. εις το χέρι μου
εφείδει ένα αβήρην - ως το γραμ-
ματωμένο - με των άχ. ευμένων τον
δοσάχο βαρτάζουτα τον ιησούν.

Φιλούδα παχί κ' παχί το είκον-
θρα. εώχαριτωσα των θάν. Διαπί-
στωθα ότι ο Θεός άλλος άντεμνήθη θειός, έγινε
μόνος για μένα. Δέν είπα τίποτε... ποιος θα με

πιστώει, Αγοράσα αλφειά κ' το χορούσα πάντατε. Μετα απο καρό
με παρέδωκαν. «Ενώπιον, χρωρίτουμε ότι τείς χριστιανικά κ' δέν
αμαρτάνεις ότι ληάνια, σε δείχνει θήρεα ματί μας, ένα περίπατο
ως του πόμ, δοσάζομεθα δέν έχει χυνάικες. «Τους άκυχαίδια
Πήχαρε για καρέ, ποτά, δεύτερο ποτά. μεθύδα, πήχαρε βέ μπάρ
μι τέρως αμαρτάνω με μία πύρνη. Περίεωτερο λυπηθήκα, όταν

βυνήδα ότι φορούδα αυτό κ' αμαρτία. Ξαφνικά τ' ἔχαρα
 παραδός, θῆως εἶχε ἔλθει ἀπ' τὸν οὐρανό. Ἐκλαίγα .. τὴν
 ἐξομολογηθῆκα κ' καὶδε ἡμέρα τυτῶδα θυχωρῆσαι. Μία θραύει
 ἔκλαίγα, χτυποῦδα τὸ κεφάλι μου νὰ με θυχωρῆσαι ὁ θεός,
 αἰδοῦμαι, θῆως τὴν πρώτη φορά, θεός κ' ἰσοῦς, εἰς τὸ χέρι
 μου ἦδε τὸ χαμένο εἰκόνισμα. Μετ' αὐτὴν κ' δακρύα ευχνο-
 μοῦδα τὸν κύριον .. Πέρασαν χρόνια κ' δὲ κάποιος ἀνὴρ θυ-
 νέθη παρομοίως μετ' τὴν πρώτη φορά .. μεθυσὶ κ' πορνεία ..

Μετὰ ἀπ' αὐτὸ ἔφυγε γιὰ πάντα. τὸ εἰκόνισμα εἰς ὅλην μου
 τὴν ἡμέραν κλαίω γι' αὐτό. ἔπαθε ἡ μέθη μου κ' πονοῦδα.

Χώριθα κ' μετ' τὴν γυναῖκα μου .. εἶχατε κ' ἓνα ἀχόρι .. ἔχι-
 να μοναχὸς εἰς Μονὴ ὑβ. Σάββα εἰς ἱεροσύνη

Οἱ ἱερεῖς ἀποφάσιζαν ἐρχεῖσθαι, γιατί θὰ
 γινόντου παρ' ἡμῶν. Τὴν Μ. ἑθέρμαδα
 δουλοῦδα εἰς καθαριότητα ναοῦ καὶ

δύκωδα κ' ἔρμιναι 22 ἡμέρες κατὰ-
 κοίτας μετ' αὐτοῦ. Μία νύχτα, τὴν ἡ-
 ρα τοῦ ὁρῶν παρακαλοῦδα τὸν ὁδίο
 Σάββα λέγοντας, δεκά χρόνια βού-
 λω ὑπομονή, τώρα εἶμαι κατὰκοίτας
 κ' μετ' φροντίδα ὁ νέος μοναχὸς, κ' ἡ
 Μονὴ τὸν ἔχει ἀνάστη .. αὐτὸ δα γινέται;

Εἶδα ὅτι ἦσαν
 εἰς τὸ ναὸ, ἔμπρός εἰς τὸ ἄδυτο, ἀφ' ὧν ἀφ' αὐτῶν τῶν. Τὸν
 εἶδα νὰ ἰστανῶναι κ' νὰ με κρατᾷ ἀπὸ τοὺς ὤμους βυθίζον-
 τὰς με πρὸς τὰ κάτω κράτιστα τὰ χεῖριά του. "Ἄγε αὐ-
 θεός, δὲν σ' ἀρῶναι αὐτὸν μετ' ἑαυτοῦ. " Μ' ἐνέχοντε λεί-
 χοντας. " Ἀπὸ τώρα εἶναι καλὰ. " Ἐπνίγα κ' ἔτρεξα εἰς
 τὸ ναὸ, κἀνοῦντας μετὰ τοῦ ἑμπροσθεν εἰς τὸ ἀφ' αὐτῶν. " Ἦσαν
 καλὰ! " Ὅταν πῆγα εἰς νοσοκομεῖο Βουλῆς, Περικλῆ, γιὰ τὴν
 ἀρροπορία μου, οἱ γιατροὶ διαμαρτυρηθῆκαν. ἔχουν ἀκτινογρα-
 φίες εἰς τὴν μέθη μου κ' ὅταν ὁ ὑπεύθυνος ἰατρός τις
 εἶδε, κοίταζε παλὶ κ' παλὶ βιωπηλὰ.

Γνωρίζετε ποῦ καλὰ τὸ πρόθυμά μου ..
 Σηκώνοντας τὰ χεῖριά του πρὸς τὸν οὐ-
 ρανό, φαίναζε δυνατό κ' τὸν ἀκούγε
 πλῆθος ἀνθρώπων, δίδει ὅσο ὥρα ἐ-
 φημερίας. " Μεγάλος εἶναι χρεὼς με,
 αὐτὸ εἶναι ἔργο εἰκό σου κ' ὄχι δικό
 μας .. Πάρε, πάτερ τὴν ἀκτινογραφι-
 ες, πῆγανε εἰς τὸ μοναστήρι σου κ' νὰ
 εἰχεῖσαι γιὰ ἐμὰς. "

Ἰατρός τῶν ἀρχαῶν Μεχάη τὸν →

ωνέθην τὴν δεκάετια τοῦ 1960
ὡς τὸν παπα - Ν... ὅταν με-
τα' ἀπὸ τριάντα χρόνια τὸν
ἔβγαλε ὁ Γέροντας τοῦ ὡς
τὸ χωριὸ τοῦ εἰς τὴν Χη-
κιδίκι κάποιος χωριανὸς

τοῦ τὸν εἶδαν περιφρο-
νυτικά. εἰς τὴν εὐρυ-
αῖν δὲρα τῆς δ. Λευκο-
χίας ἐμφανίζεται ξαφνι-
κά ὁ ἀρχαῖος Μιχαήλ
μ' ὄχι τοῦ τῆς εὐχῆς κ'
λέγει εἰς τὸν π. Ν

Ὁ Λὼτ φεύγει
ἀπὸ τὰς εὐχῆς.

.. Με' χωρὶς ; " ὁ Γέροντας ἐξεληλύττε-
το ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ .. Λέγει ὁ ἀρχαῖος
χέρος : " Δάδες τὴ δά γίνει εἰς τὴν νῆα ὡς χλευάζειν . " ὅταν ὁ
Γέροντας εἶπε τὴ " Ἄν δὲχθῃ . " ἐβουλόκε ὁ Γέροντας εἰς τὸν ἀέρα με-
ρίαν εὐα φέρε . οἱ ἐκκλησιαστικοί, ἔχοντας αὐτὸ, ἔπιδαν εἰς τὴν
χώραν κ' ἀναρρινοῦσαν " ὁ παπὰς μὰς εἰς τὸν ἀέρα . " κ.λπ. ὅταν
εἶπε τὸ " εὐχαριστοῦμεν τῇ κυρίῳ " βάν νὰ ἔπεσε κατέβη-
κε κ' ἀκούετο εἰς τὴν εὐχὴν τὸ χωριὸν τῶν ποδῶν τοῦ " Ἡ
τοπικὴ ἐφημερίδα ἔγραψε τὸ δικαίον αὐτοῦ " Ἀρπαχὴ Γέροντας βάν ἀέρα "

Ὁ Γέροντας Σιθῶντος ἔγραψε διαμαρτυρίαν πρὸς ἡγουμένους,
μοναχοὺς κ' ἐπίσκοπους εἰς τὴν ἀρετὴν τοῦ οἰκουμένου θρα-
" ἔγραψε : " θεωρῶ καθῆκον παντὸς ὀρθόδοξου νὰ διαμαρτυρηθῇ
πρὸς αὐτοὺς ποὺ φρονεῖν παπικά κ' ἀντιορθόδοξα ποὺ δεχοῦν τὴν ἐνω-
σιν ἑρῆως χαννοῦκατε ὀρθόδοξοι, οἱ χονῆς μὰς μὰς βάντιαν
ὀρθόδοξε, μετὰ τὴν ὀρθόδοξε κ' δεχοῦμε νὰ περῶναι ὀρθόδοξοι
ἕως ποτε δὰ ἀνεχώρηδα κ' δὰ βιωπαίρε ; "

εἰς ἐπιστολὴν 12 - Ὀκτ. 1987 πρὸς τὸν Γέροντα Θεόκλητον Διονυ-
σίου μετὰ τὴν ἀλλων χράρει " ἔρχεται κ' ἐγὼ νὰ εὐα φωνάζαμε
γὰ τὸν κίνδυνον ποὺ διερχέται ἡ ὀρθόδοξια κ' βουάμε τὸ ἅγιον ὄρος
με' τὴν ἐννοίαν τοῦ πατριάρχου εἰς εἶναι ἐλευθεροὶ ὅλοι νὰ κοινω-
νοῦν ἀπὸ καθολικοὺς κ' τὴν ὑπαίτην, ἐννοῶ μὲν τὸν τρόπον ἔχουν
" κρείε " τὴν ἐννοίαν, ἐννοῶ τὴν ὑποταγὴν τῆς ὀρθοδοξίας εἰς τὸν
παπὰ . φοβερὸν ! " ἡ ἑτέρα ὑποδείξι πρὸς τὰς ἰσχυροὺς πι-
στῶν νὰ γίνει βέβαιον . . . ὅπως εὐα δὰ ἔχει ἀπὸ τὴν ἐννοίαν . . . εἰδὼν
ὁ πατριάρχης εὐν ἀνακαλεῖται . νὰ μὴν πᾶνε με' τὴν δειλὴν εἰκόνα
τῆς Παναγίας βάν Ἀθήνα . . . νὰ μὰς ἀναδείξαι τὸν οἱ μετεπέμπε
χρῆνες . . . τὸν λόγον, πατέρ, τὸν ἔχετε . . . εἰδὼν ἔχετε χιλιάδες ὁμιλῶ-

ΕΣ Κ' ἄρθρα, διότι εἶχε τὸ μέλανι κ' τὴν χαρτὴν κ' ὁ κόπος τῆς
πληγῆς ἐστὶν κενόν ... εὐχόμεθα ὅπως οἱ θεοὶ Πατέρες πρὸς
ἀγιάζον τὸ ἈΓ. σπ. να' ἡμᾶς ἐκτελέσουν ἀπὸ τῶν διερχομένων
κακοδόξων ...

Πρὸς ἡγουμένω ἡμᾶς Π. Μ. Ἀγ. Ὁρους ἔγραφε: « Ἐάν σεν ἀγ-
λαΐσετε χρηρὴν παρείας τῶν Ἀγίων Ὁρος χρηγορὰν θὰ εἶ καίμετε
ἐκεῖτο ὅρος κ' θὰ ἔχετε τὴν εὐδυνὴν κ' τὰ ἀναδέματα τῶν Ἀγι-
ων Πατέρων . Μᾶς χετέ ὅτι εἴρατε ἐκτὸς ἑκκλησίας, διότι σεν
μνημονεύατε τὸν Πατριάρχην . Εἴρατε ἔξω ἀπὸ τῶν συνοδικῶν φανα-
ριστῶν, χαρκιανίτη, ἰακωβίτη ... κ' ἐν τῷ τῆς Ὁρθοδόξου ἑκ-
κλησίας τῶν συνοδικῶν, μαρτύρων κ' Ἀγίων εὐχόμεθα νὰ τὰ κατα-
λαΐσετε ὁ αὐτὴ τὴν ἱεράν κ' ὅχι ἐπὶ ἄλλῃ ἔτι κακῶς κάνε-
τε πρὸς μνημονεύετε Πατριάρχες ποὺ δουλεύουν μετὰ τὴν πα-
πῶν Ρώμης κ' εἰσάγετε τὴν Ὁρθοδόξου κελλιώταις. Πληροφροῦνται
ἔτι σεν ἀφῆκατε νὰ γίνει ἡμεῖς Λειτουργία ἐπὶ ἐκκλησίᾳ τῶν
Ἀγ. Μάρκο τῶν Εὐγενικό . Ὁ τροπὴ ἔτι τιμᾶτε τὸν ὁμιλῶν τῆς
Ὁρθοδόξου; ... εὐχόμεθα ἔξοι εἰσάγουσι τὸν ... ἱερο-
ποιῖτον κοσμά τῶν «πρώτων», γιατί ὁ ἁ-
λὸς δρόμος ὁδύγει πρὸς τοὺς «τυμπανι-
αίους τῶν λαῶν», μέγα λυγρὸν σεν ὑπάρ-
χει . Γέρον ἐκείνου μνησὸς ἀμύναχος,
ἀλλὰ Ὁρθοδόξος 21-4-1991

Ἐκ τοῦ ἱεροῦ κελλίου Ἀγίου Νικο-
λάου, Καψάλας Καρυῶν Ἀγ. Ὁρους.

Ὁ σεβαστὸς Γέροντας π. Σάββας ἡ-
κολούθει τὰς 19 Μονὰς τοῦ Ἀγ. Ὁ-
ρους, νομίζων, ὅπως πολλοί, ὅτι πρέπει
εἰς τὰ τῆς Πίστεως νὰ κάνωμεν καὶ ὠρι-
σμένης οἰκονομίας, ἄχρι καιροῦ!...

Ἦτο ὁμως καλοπροαίρετος καὶ ἐνά-
ρετος.

Τοῦτο εἶχον ἐκμεταλλεῦθαι οἱ μνημο-
νεύοντες καὶ κοινωνοῦντες μετὰ οἰκου-
μενιστὰς νεοαγιορεῖται καὶ εἶχον παι-
σιῶσαι τὸν Γέροντα μετὰ συνεχεῖς ἐπι-
σκέψεις. Εἶχον τοῦτον ὡς παράδειγμα
πρὸς μίμησιν. Ἐάν ὁ ζῆλος ἦτο καλός,
ἔλεγον εἰς τοὺς ὑποτακτικούς των, δὲν
θά τὸν ἡκολούθει καὶ ὁ ἐνάρετος π.
Σάββας;

Ὅμως διεψεύσθησαν! Ὅταν ὁ «πα-
τριάρχης» Δημήτριος συνελειτούργη-
σεν μετὰ τὸν πᾶπαν τῆς Ρώμης τὸν Δε-
κέμβριον τοῦ 1977, τότε ὁ Γέροντας ἐ-
ξανέστη! Δὲν ἠνέχθη ἡ ψυχὴ του νὰ
εὐρίσκηται εἰς μίαν τοιαύτην, ἀνοιχτὰ
οἰκουμενιστικὴν «ἐκκλησίαν». Ὅμοῦ
μετὰ ἐτέρους συνασκητὰς του διεμαρτυ-
ρήθη καὶ διεχώρησεν τὴν εὐθύνην του
ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀγιορεῖταις ποὺ ἀκο-
λουθοῦν τὰς 19 Μονὰς.

Διέκοψεν τὸν ἐκκλησιασμόν του εἰς
τὰς 19 Μονὰς καὶ εἰς ὅλα τὰ κελλία καὶ
ἐξαρτήματα ποὺ ἀκολουθοῦν αὐτάς.

Ὅλοι οἱ μνημονεύοντες ἐξανέστη-
σαν.

Μοναστηριακοὶ καὶ κελλιώται προ-
σέτρεξαν νὰ μεταπείσουν τὸν Γέροντα.
Ἐστάθη ἀδύνατον. Αἱ ἐνοχλήσεις, ὁ-
μως ἀπέβησαν συχναὶ καὶ φορτικαί.

Καταχωρούμεν ἐπιστολήν του ἐν ἀντιγράφῳ τὴν ὁποῖαν ἀπέστειλεν εἰς συνασκήτην του παρενοχλοῦντα.

Ἡ ἐπιστολή του ἔχει ὡς ἐξῆς:

«Κελλίον Ἁγίος Νικόλαος Καψάλα
13 Αὐγούστου 1991

Ἀγαπητέ π. Νικόδημε, εὐλογοεῖτε.

Κατά τὴν ἐπίσκεψίν σου, πρό ἡμερῶν, εἰς τὸ κελλίον μας, ἐπανέλαβες τοὺς ἀνορθοδόξους «δογματισμούς» σου ὅτι εἴμεθα ἐκτός Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ δὲν μνημονεύομεν τὸν «πατριάρχην» Δημήτριον κι ἄλλα τινα διὰ τὰ ὁποῖα ἀναγκαζόμεθα καὶ γράφομεν τὰ κατωτέρω πρὸς καλυτέραν πληροφόρησίν σου, διότι τὰ ἐπιχειρήματά μας κατὰ τὴν συνομιλίαν μας, ἀφαιροῦν τὴν εἰρήνην σου καὶ συγχίζεσαι.

Εἰς τὸ Γερωντικόν γράφει ὅτι ἐρωτηθεὶς ὁ Ἀββᾶς Ἀγάθων ἐάν εἶναι ὑπερήφανος, πόρνος, αἰρετικός, ἀπήντησεν ὅτι τὰς πρώτας κατηγορίας, ἐμαυτῷ ἐπιγράφω, ὄφελος γάρ τῇ ψυχῇ μου, τὸ δὲ αἰρετικός, **χωρισμός** ἐστὶν **ἀπὸ Θεοῦ**. Λοιπόν, κατὰ σέ (ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς 19 Μονὰς — πλὴν τῆς ἱ.Μ. Ἐσφιγμένου, Σκήτης Προφήτου Ἡλιοῦ καὶ τῶν Ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν), εἴμεθα πλανεμένοι, σχισματικοί! Δυσκολεύεσθε νὰ ὁμολογήσετε ὅτι τὸ «Πατριαρχεῖον Κων/πόλεως **κηρύττει αἵρεσιν**, διότι θὰ πρέπη ταυτοχρόνως νὰ ὁμολογήσετε ὅτι εἶναι ἀξιοκατάκριτος ἡ κοινωνία σου μέ τοὺς λυκοποιμένους ἢ νὰ παύσης νὰ τοὺς ἀκολουθῆς, ὅπως ἐντέλλονται ὅλοι οἱ Ἁγιοὶ Πατέρες καὶ Σύνοδοι. Προσπαθεῖς νὰ δικαιολογήσης τοὺς Φαναριώτας, ἀλλὰ αἱ δηλώσεις καὶ τὰ ἔργα των σέ διαψεύδουν.

Ματαίως ἐπικαλεῖσαι τὴ γνώμην τοῦ π. Παΐσιου καὶ τῶν ἄλλων πού «οἰκονομοῦν» τὴν κατάστασιν, πὼς ὅταν θὰ ἔρθῃ καιρός (ἂν, δῆθεν, κοινωνήσῃ ὁ Δημήτριος μέ τὸν πάπα — ὅπως μᾶς λέγεις!) θὰ διαχωρίσετε τίς εὐθύνες σας... σέ ὅ,τι διαφωνεῖτε μέ τὴν διδασκαλίαν Ἀγίων Πατέρων καὶ Συνόδων. Πλανᾶσθε.

Τὰς «γνωματεύσεις» πού ἐπικαλεῖσθε, εἴτε τοῦ Γέρο-Παΐσιου εἶναι, εἴτε τοῦ γείτονός σου παπᾶ-Ἰσαάκ, πού ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Δημήτριος ὀρθοτομεῖ(!!!) εἴτε ἄλλου τινος εἶναι, ἐφόσον ἀντιτίθενται μέ τὴν Ὀρθόδοξον διδασκαλίαν, θέλεις νὰ τίς δεχθῶμεν ὡς θεάρεστες; Τί εἶδους οἰκονομία χρησιμοποιοεῖτε ἀφοῦ προδίδεται ἡ ἀλήθεια καὶ καταντᾶ παρανομία; Ἰσχυρίζεσθε ὅτι ἐπειδὴ τὸ εἶπεν ὁ Γέρο-Παῖσιος ὅτι «δὲν τὰ θέλει αὐτὰ πού κάνει ὁ Δημήτριος, τὸν παρασύρουν οἱ γύρω του ἱεράρχαι» ἢ τὸ «ἂν διακόψωμεν τὸ μνη-

μόσουν εἴμεθα... ἐκτός Ἐκκλησίας(!!!) κ.λ.π. διὰ τὰ ὁποῖα, τὸσον διὰ ταῦτα ἢ παρόμοια, ὁ Ἁγ. Χρυσόστομος λέγει: «Γέλως πάντα ταῦτα τὰ ρήματά τους καὶ μῦθοι ἀνοήτων παίδων». Εἶναι καρποὶ **νέας** θεολογίας, διὰ τῆς ὁποίας, ἀπὸ τὸ 1920, τὸ Φανάρι μέ τὴν γνωστὴν ἐγκύκλιον ἀποκαλεῖ τοὺς αἰρετικούς «συγκληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ»!!!

Χρησιμοποιεῖς τὰ λόγια τῶν **Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Ἀγ. Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου**: «Οὔτε αἷμα μαρτυρίου δὲν ἐξαλείφει τὸ σχίσμα» καὶ «δίχα ἐπισκόπου μηδὲν πραττέσθω». Ἄρα, λέγετε, ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὸν οἰκεῖον ἐπίσκοπον, εἴμεθα... «ἐκτός Ἐκκλησίας»!...

Αὐτά, ὅμως, τὰ λέγουν οἱ Ἁγιοὶ, καὶ πολὺ σωστά, διὰ περίοδον Ὀρθοδοξίας καὶ Ἐκκλησιαστικῆς γαλήνης. Σήμερον, ὅπου ἡ θύελλα τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ πλανᾷ καὶ ἐκλεκτοὺς, ἰσχύουν οἱ λόγοι **τῶν ἰδίων Ἀγίων**: «Ἐάν εἶχαι ὁ ἐπίσκοπός σου κα-

κόδοξος, φεύγετε, φεύγετε, φεύγετε, ὡς ἀπὸ πυρός καὶ ὀφews» (Χρυσόστομος) καὶ «ἐάν παρὰ τὰ διατεταγμένα διδάσκῃ ὁ ἐπίσκοπός σου κἂν παρθενεύῃ (γράφει κἂν πρᾶος καὶ ἀσκητικός φαίνεται ὁ Δημήτριος, ὡς... «ἀρχηγός Ὀρθοδοξίας»!!), κἂν σημεία ποιῇ κἂν προφητεύῃ, λύκος σοι φαίνεσθω μέ δορὰν προβάτου, φθορὰν ψυχῶν κατεργαζόμενος» (Ἀγ. Ἰγνάτιος). Ἄν ὀρθοτομοῦσε ὁ Δημήτριος, θὰ εἶχες δικαίωμα νὰ ἐπικαλῆσαι αὐτοὺς τοὺς λόγους τῶν Ἀγίων. Τώρα κολοθῶνεις τὰ πατερικά λόγια εἰς τὰ μέτρα σου, διὰ νὰ δικαιολογήσης τὴν εὐθύνην τῆς συμπλεύσεώς του μέ Δημήτριον, Παρθένιον Ἀλεξανδρείας, Ἰάκωβον Ἀμερικῆς, Χαρκιανᾶ κ.λ.π. καὶ τὰ τοσαῦτα Πατερικά χωρία Ἀγίων Συνόδων καὶ Ἀγίων δὲν σοῦ ἀρκοῦν; Ἡ **φοβεῖσαι μήπως γίνης ἀποσυνάγωγος** ἀπὸ τοὺς κακοδόξους; Ἀξία δὲν ἔχει ὅτι τ' ἄλλα πατριαρχεῖα κοινωνοῦν μέ Φαναριώτας, ἀλλὰ ποῖοι ἀκολουθοῦν τὰ ἴχνη τῶν Ἀγίων καὶ εἶναι μέ τὴν Ἀλήθειαν! Οἱ Ἁγιοὶ λέγουν ὅτι **ἐντός τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅσοι ὁμολογοῦν τὴν Ἀλήθειαν**. Ὁ Παρθένιος «πατριάρχης» Ἀλεξανδρείας εἶπεν ὅτι τὸν Μωάμεθ ἀναγνωρίζει Ἀπόστολον, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη διὰ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ(!!!) κ.λ.π. Τίς γνωστὲς βλασφημίες... Περί Ἰακώβου Κουκουζῆ καὶ Χαρκιανᾶ περιττόν νὰ ἐπαναλάβωμε τὰς κακοδοξίας των... Μέ αὐτοὺς κοινωνεῖτε ὡς ὀρθοτομοῦντας!! Ποῖος θὰ καταδικάσῃ τὸν Ἰάκωβον Κουκουζῆν; Ὁ Παρθένιος ἢ ἡ ἐπιτροπὴ Φαναριωτῶν μέ τὸν Βαρθολομαῖον ἢ ὁποῖα «ἐ-

ξετάζει» από διετίας αν ο Χαρκιανάκης είναι Αίρετικός; (σ.σ. όπως αυτός κατηγορήθηκε από τον μητροπολίτην Φλωρίνης Αύγουστίνον και από Όρθοδόξους της Αυστραλίας). Δεν θέλουν να λάβουν θέσιν (κατά του Χαρκιανάκη), δεν τό κατανοείς;

Υπεσχέθησαν οι Φαναριώται εις την επιτροπήν των 3 ήγουμένων ότι θα ανακαλέσουν και θα διορθώσουν την

βυέντωξη τῶ πατριάρχῃ Δημητρίῳ . . . περί θ. κοινωνίας ἀπό Λατίνους, τὸν Χαρκιανάκη θα ἀλλάξουν ἀπὸ προσέδρο διαλόγων κλπ.. Βλέπεις πῶθενά εἰσέρχεται; ἢ μήπως ἐπειδὴ τὸ λέγει ἀδιάντροπα ὁ Γ. Παῖδιος ὅτι οἱ δὲ καὶ τὰ ἔργα τῶ Δημητρίου δὲν προέβλεπον εἰς τὰ δόγματα κ' δὲν βλέπει τὴν ἀλήθεια (!!!) ἄρα δὲν ἔχομε εὐδυνή . . . ἄς συνεχίσωμε τὴν κοινωνίαν μαζί τους ; ; ;

Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται . καὶ τὸν ἀγ. Θεόδ. Στάδιτη κ' ἀγ. Μάξιμο ὁμολογητὴ κ' ὁσως Χριστιανὸς δὲν ἀκοχθόσαν τὴν ἐκάστοτε κρατοῦσα ἱεραρχία πρὸς κύριστε ἀίρεσι, δογματικὸς τὼς ἔλεχαν . Ὁ ἀγ. Γεράσιμος ὁ Ἰορδανίτης διακονῶντος ἀπὸ τὸν ἱεροκήρυκα, δαυματοῦχος ὑπάρχων, ἐπλανήτω κ' δὲν ἔδεχετο τὴν 4ῃ Οἰκὴν. Σύνοδο, παρασύροντας τὼς χιλιάδες μοναχοὺς τῆς Παλαιστίνης, ἕως ὅτου ὁ ἀγ. Εὐδύμιος τὸν ἐδιόρθωσε κ' μετενόησε . καὶ διερωτᾷται : « κάνει χάρις ὁ Γ. Παῖδιος ἢ τοῦ τῶτοι ἱεράρχα τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας ; » . Δια τῆς θίσις θέλει ὁ Θεὸς νὰ τὼς ἀναδείξει ὁμολογηταίς ; εἰς τὴν οἰκονομαχικὴν σύνοδον τοῦ 754 μ.Χ. ἐπὶ κοπρυνύμα διαβάσθηκε ἀπὸ τὰ πρακτικὰ συνέδων ἐκείνου τοῦ πο-

θέρῳ τῶν 338 συνοδικῶν . « Ζήτω ὁ Βυδικεύς, βήμερον βωταρία χεῖρονε . . . οἱ εἰκόνες εἶναι εἰδωλα ἢ θα καταστρέφονται ἢ θα ἀναρτῶνται ὑψηλὰ εἰς τὴν μὴ προέκκυνονται κλπ. . . Σοὺ κάνει ἐντοπιώτη, λοιπόν, ἂν μὴ ποῦν νὰ πληνθῶν τοῦ δὲν βλέπεις πόσοι πληνθῶσαν ; καὶ βήμερον δεχόντες μήτρες, μπατόνια, ἡχομενίες κ' ὁμολογία, εἰς τὰ χαρτὰ διη. κάποια διαμαρτυρία (χωρὶς νὰ παύσων τὸν μνημόσυνο) ἀνέχομενοι νὰ καινοτομῶν τὸ Εὐαγγέλιο οἱ καὶ θε « Δημήτριοι », « Ἰάκωβοι », « Παρθενοιοι », . . κλπ. .

Ὁ ἀγ. Θεόδ. Στάδιτης γράφει ὅτι « ἔρχον μοναχοὺ εἶναι νὰ μὴν ἀνέχεται νὰ καινοτομῶνται εἰς τὴν τὸ Εὐαγγέλιο τῶ Χριστοῦ ». εἰς τὸ « βυλλαιτωρχο » τῆς Ρώμης ὁ Δημήτριος δὲν ἐκοινωνήσε μετὰ τὴν ὁδία τοῦ Παπᾶ, διὰ νὰ μὴ ὑπάρξων ἀντιδράσεις τῶν « βυττηρικῶν » . Ὑπεγράψε εἰς τὴν Ρώμην τότε κ' τῶτες ἄλλες φορές ὅτι οἱ Λατῖνοι ἔχον μυστήρια . Δεν βᾶς ἀρκῶ ; Ἀντεδράσαν ποτέ οἱ ἄγιοι κ' οἱ καὶ θε ἐποχῆς Χριστιανοὶ θεὸς καὶ κηρυττομένης ἀίρεσως, ὅπως ἐθεῖς οἱ μνημονεύοντες τὸν πατριάρχην Δημήτριον ; Πῶς εὐρίκατε παραδείγματα ἀπὸ τὴν ἑκκλησιαστικὴν ἱστορίαν κ' λέτε ὅτι τὼς μὴ εἶδε ; Ἐάν εἶδε νοοὶ ἐκείνων (διη. μνηται τῶν ἁγίων) τὰ ἔργα « Ἀβραὰμ ἐποίησε ἀν. . . », κατὰ τὸν λόγον τῶ Εὐαγγελίου . Οἱ Ἀγιογράτες τότε ἐπὶ βέκκῳ διεκοφαν τὸ μνημόσυνο τῶ, ἐνῶ δὲν εἶχε καθαιρεθεῖ ἀπὸ σύνοδο ! κ' ἡ ἐρμονή τῶν εἰς τὰ πατερικὰ κελεύσματα (= μὴ κοινωνεῖτε τοῖς ἀποστατήσιν ἀπὸ τὴν ἐρθεοσόρον πίετιν τὼς ἐχάριδε τὸ →

μαρτυρικό δεσφάνι. Τῶν δὲ
εὐλαϊστέργηδάντων μὲ Λατι-
νὸ φρονας τὰ πᾶντα τῶν
ἐρίσκονται μέχρι δὴμερον
ὡς γνωστῶν τυμπανιαῖα, ὅσον-
τα, ἀδιαχυστα, πρὸς παραι-
δειγματισμό. Μᾶς εἶπες ὅ-
τι: «Ὁ Δημήτριος, εἰάν δὲν ἐ-
ξομολογήσῃ γι' αὐτὴν πρὸς κα-
νὸν, δα' κολαστέ...»

Ὅμιλεῖς σοβαρῶς π. Νικόδημο ἡ ἀ-
στεῖζεσαι καθ' ἑαυτόν; Δηλαδή καὶ ὁ
Ἀθηναγόρας νά «μετενόει» καὶ νά ἐξο-
μολογεῖτο ὀλίγον πρό τοῦ θανάτου του
(χωρὶς νά διορθώσῃ δημοσίως ὅ,τι ἐγ-
κλήματα δημοσίως ἐπραξεν κατὰ τῆς
Ὁρθοδοξίας),... θά ἐσώζετο;;; (σ.σ. Ὅχι
πὺς ἡ ἐξομολόγησις καὶ ἡ μετάνοια δέν
ἐξαλείφουν ἁμαρτίας, ἀλλὰ οἱ ἀρνηταί
τῆς Πίστεως, καὶ δὴ πατριάρχαι, δέν ἔ-
χουν τὴν δύναμιν τῆς μετανοίας καὶ
τῆς ταπεινώσεως ἑαυτῶν, διότι ἐγίναν
τέλεια ὄργανα τοῦ σατανᾶ. Χωρὶς δη-
μοσίαν ἀποκήρυξιν τῆς πλάνης τῶν
ὑπὸ τῶν ἀρνητῶν καὶ τῶν αἰρετικῶν,
δέν δυνάμεθα νά ὑποθέτῳμεν... μυστι-
κὰς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεις!!
Διότι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θά συμ-
περάνωμεν ὅτι ὅλοι οἱ ἀπ' αἰῶνος αἰρε-
τικοί, τὴν τελευταίαν στιγμὴν μετενόη-
σαν καὶ «ἐσώθησαν»!!... Ὅπερ ἠθελη-
μένον (= ἐν γνώσει) ψεῦδος.

Δεῖξε μας μία καὶ μόνη Πατερικὴ
μαρτυρία ἡ ὁποία νά δικαιολογῇ τὴν
παραμονή εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κη-
ρύττοντος αἵρεσιν τύπου «πράου», «ἡ-
σύχου» καὶ «ἀρχηγού» «ὀρθοδοξίας»
Δημητρίου. Θά μᾶς ἀγιάσῃ τοιαύτη ὑ-
πακοή εἰς ἱεραρχίαν ἡ ὁποία δέν ὀρθο-
τομεῖ; Ἄν δέν θέλῃς νά ὁμολογήσῃς
ὅτι ἡ Ἱ.Μ. Ἑσφιγμένου καὶ τόσοι Ζηλω-
ταὶ Πατέρες εἶναι ἄξιοι τιμῶν (κατὰ τὸν
ΙΕ' κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας Συνό-
δου), σιώπα καὶ μὴ βλασφημῇς ὅτι εἶναι
σχισματικοί, ἐκτός Ἑκκλησίας κ.λ.π. Ἀ-
γνοεῖς τὴν ὑπαρξιν τῆς διαθήκης τοῦ
Ἀγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ (δέν ἠθελε
τοὺς λατινόφρονας οὔτε εἰς τὴν κη-
δεῖαν του)...

Μελέτησε, λοιπόν, πρῶτον καὶ ὕστε-
ρον γνωματεύεις!... Κατὰ τὴν γνώμην
σου εἶναι καὶ αὐτός καὶ ὁ Ἅγιος Μάξι-
μος ὁ Ὁμολογητὴς καὶ τόσοι ἄλλοι μὴ
κοινωνήσαντες μὲ κακοδόξους... ἐκτός
Ἑκκλησίας!!

Εἶδες ποῦ ὁδηγεῖ ἡ «θεολογία» σου;
Ὅποιον κατάντημα, «Ἀγιορεῖται» καὶ
νά κρατοῦν ὡς εὐαγγέλιον τὸ βιβλίον
«Τὰ δύο ἄκρα» τοῦ π. Ἐπιφανίου Θεο-
δώροπούλου!! Μᾶς συνιστᾷς διαμαρ-
τυρίας σάν αὐτάς τὰς ὁποίας ἀναγινώ-
σκομεν εἰς τὸ βιβλίον αὐτό («Τὰ δύο ἄ-
κρα») σελ. 19 καὶ 22: «Διὰ Ἱεροῦς Κα-
νόνας πού εἶναι ἀνεφάρμοστοι εἰς τὴν
ἐποχὴν μας ὡς στερούμενοι ἀγάπης». Καὶ
ἀποκαλεῖ τὸν Ἀθηναγόρα «ἔχοντα
ΔΑΙΜΟΝΙΩΔΗ ἀγάπην»... Συνέχιζεν, ὁ-
μως, νά ἔχη κοινωνία μὲ τοὺς ἔχοντας
ΔΑΙΜΟΝΙΩΔΗ ἀγάπην!! Ὡραία «συνέ-
πεια»! Παρομοίας διαμαρτυρίας... βλέ-
πομεν π.χ. ὅταν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς
Ἱ.Μ. Γρηγορίου ζητεῖ νά ἀναγραφῇ εἰς
τά πρακτικά τῆς συνεδρίας τῆς Ἱ. Κοι-
νότητος, ὅτι ἂν σταλῇ ὁ ἀρχιγραμμα-
τεὺς εἰς Αὐστραλίαν, δέν θά συλλει-
τουργήσουν μαζί του. Καὶ ὁ μὲν ἀρχι-
γραμματεὺς δέν μετέβη, ὁ δὲ π. Βασί-
λειος ἡγούμενός τῆς Ἱ.Μ. Σταυρονική-
τα, ἀδιαφορῶν διὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν
ἄλλων Μονῶν, ἔστειλεν τὸν π. Τύχωνα
διὰ νά «βοηθήσῃ» τὸν Χαρκιανάκη... Ἐ-
πιστρέφοντας ὁ π. Τύχων ἐστάλη εἰς
τὴν πανήγυριν τοῦ Κελλίου Μπρουα-
ζέρι. Ἐκεῖ συνελλειτούργησεν ὁ ἀντι-
πρόσωπος τῆς Μ. Γρηγορίου (ὁ π. Ἀθα-
νάσιος) μὲ τὸν π. Τύχωνα καὶ τοὺς λοι-
πούς... Περιττεύουν τὰ σχόλια...

Ὁ π. Ἐπιφάνιος Θεοδώροπουλος ἐ-
σιώπησεν ὅταν πρό 20/ετίας ἀνήρεσαν
τίς πλάνες του! Ἐσεῖς, μὲ τὰ ἴδια ἀθεο-
λόγητα ἐπιχειρήματα, θέλετε νά δι-
καιολογήσετε — ὅπως καὶ ἐκεῖνος —
τὴν κοινωνίαν σας μὲ «παναγιωτάτους»
πού κηρύττουν αἵρέσεις «γυμνῇ τῇ κε-
φαλῇ» ἐφαρμόζοντες τὴν δαιμονιώδη
ἀγάπην τῶν ὑπὲρ τῶν ἑτεροδόξων,
τοὺς δὲ ὄντως Ὁρθοδόξους διώκουν,
«ἀποσχηματίζουν» ἀμιλλώμενοι τοὺς
«Βέκκους», «Κοπρωνύμους» κ.λ.π. Ὅ-
ταν τοὺς πολυχρονίζετε καὶ τοὺς μνη-
μονεύετε, εἶναι σάν νά τοὺς λέγετε:
«εἰσθε ὑγιεῖς εἰς τὴν πίστιν καὶ σὰς
πρέπει ὑπακοή, τιμὴ, μνημόσυνον

κ.λ.π.». Καὶ δέν τοὺς βοηθεῖτε νά κατα-
νοήσουν τὴν κακὴν πορείαν τους, ἐνῶ
μὲ τὴν διακοπὴν μνημοσύνου θά ἐδη-
μιουργεῖτο εἰς αὐτοὺς κρίσις συνειδή-
σεως καὶ ἀναζήτησις ἀληθείας. Καὶ ἡ
εὐθύνη σας, μὲ τὴν ἐνοχον σιωπὴν (τὴν
ὁποῖαν ὁ Ἅγ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς χα-
ρακτηρίζει τρίτον εἶδος ἀθεΐας) ἔστω
μὲ τίς «διαμαρτυρίες», αὐξάνει ἡμέρα
τῇ ἡμέρα...

Ἡ κυρία Θεοτόκος, ἡ Προστάτις τοῦ
Ἀγίου Ὁρους, ὅταν ἤρχοντο οἱ λατι-

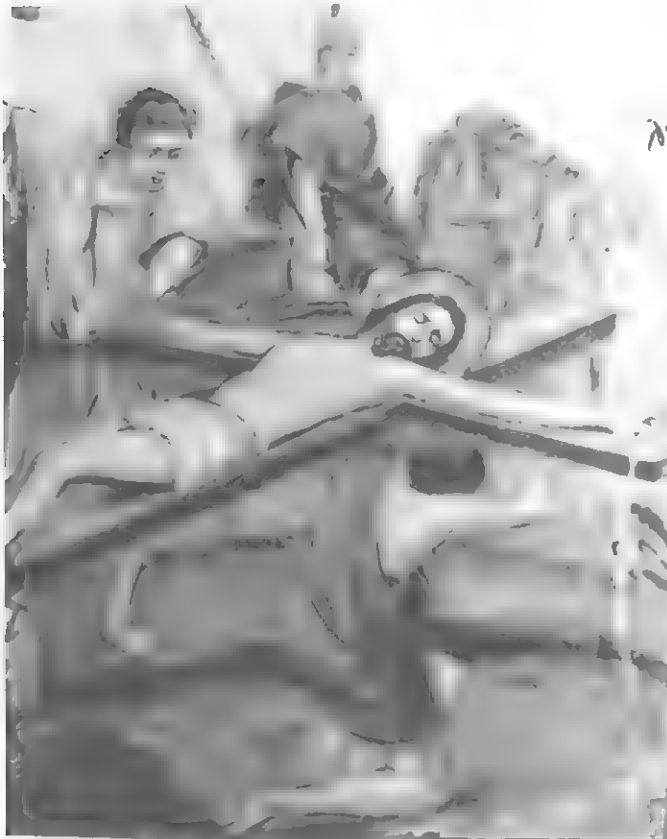
νόφρονες, επί Βέκκου, εἰς Ἅγιον Ὅρος διὰ νά ἐπιβάλλουν τήν ἔνωσιν μέ τούς λατίνους, ὠμίλησεν ἡ Ἰδιά, λέγοντας: «ἔρχονται οἱ ἐχθροί τοῦ Υἱοῦ μου καί ἐμοῦ». Τό παρελθόν ἔτος, ὅταν ἤρχετο ὁ διάδοχος τοῦ Βέκκου, ὁ Δημήτριος (ὁ «ἀρχηγός» τῆς «ὀρθοδοξίας»), εὗρε μελανοφορεμένον τό Ἅγιον Ὅρος ἀπό τήν ἐπί δύο ἐβδομάδας συνεχή πυρκαϊάν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούει καί τήν «φωνήν» αὐτήν (= τόν θρῆνον) τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου...

Εἶθε νά εὖρης τήν ὁδόν τῆς καλῆς διαφωνίας, ὅπως διδάσκει καί ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης εἰς τήν ἔρμη-

νειαν τῶν 14 ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, λέγων: «... Εἰ μέν κατὰ τήν πίστιν κακός (ὁ ἡγούμενος ἢ ὁ ἀρχιερεὺς) ἡγουν, εἰ μέν ἔχει αἰρετικά δόγματα καί θλάσφημα, φεῦγε ἀπό αὐτόν κἂν ἄγγελος ἀπό τόν οὐρανόν...». Γέρων Σάββας Μοναχός ἀμόναχος ἀλλά Ὁρθόδοξος.

Μέ τήν Ὁρθόδοξον αὐτήν ὁμολογίαν ἐκοιμήθη ὁ ἀείμνηστος Γέροντας εἰς τό ὡς ἄνω Κελλίον του, τόν Ὀκτώβριον τοῦ 1991.

(Δηλώνεται εἰς τὸ περιοδικό „Άγιος Ἄγιο-
Ἰακώβος Ὁ Ὁρειός“.)

Εἰς ἐπίσκεψίν πρός τόν Γ. Π. μεταξὺ ἄλ-
λων γράφει: „... εἶδαι τῶν χρόνιων μο-
ναχῶς κ' εἶνεις κακὸ παράδειγμα,
εἶσα λένε ἀπὸ τοῦ Γ. Παΐσιος ἀκούσθαι
τὸ φαναρι ἄρα δὲν τρέχει τίποτα
κ' ἐρεῖς εἴπατε ἔξω ἀπὸ τῶν ἐκ-
κλησίᾳ, ἀπὸ δὲν μνημονεύουμε. Διότι,
αὐτὸ σημαίνει, ὅταν λες ὅτι, ὅταν
δὲν μᾶς ἀρεθεῖ ὁ Παπανδρέου, πρέ-
πει νά φύγουμε ἀπὸ τῶν ἑλλαῖδα;
Ἔτσι, ὅταν δὲν μᾶς ἀρεθεῖ ὁ Πα-
τριάρχης, δα' φύγουμε ἀπὸ τῶν ἐκκλη-
σίᾳ; Ὅταν δὲν μᾶς ἀρεθεῖ
ὁ Παπανδρέου, δὲν τὸν ψυφίσουμε
οὔτε τὸν χειροκροτᾶμε, ἀλλὰ τι
ὅχι δὲν ἔχει αὐτὸ τὸ ἀντεῖο παρὰ-

δειχμα μὲ τὸ Πατριάρχειο ποὺ πορεύεται κακὸδύο δρόμο ...

... ἔλεγε νά κοπῇ τὸ μνημόσυνο τῷ Πατριάρχῳ, γιὰ νά ζυγνᾶνε τὰ
αἵματα, τῶρα λες ὅτι ἐρεῖς ποὺ δὲν μνημονεύουμε χάραξε τὸ παι-
χνίδι, παραδурδύκαμε, ἀκούσουμε ὁ τραβῶ δρόμο. Ἐπίσης λες ὅτι,
ἂν σταματήσουμε γιὰ πολὺ τὸ μνημόσυνο δα' λένε οἱ ἐχθροί τῆς
ἐκκλησίας: «Νῦν ποῦ εἶναι οἱ ἀρχιερεῖς τῆς ἐκκλησίας, νῦν, τὰ χά-
λια τους». Μήπως ἀνακάλεσε τὴν διχῶδες τοῦ ὁ Πατριάρχης;
Ἡ κατὰ τὴν δειχνεῖ μὲ τὰ ἔργα τους, ὅτι παῖν ὁ τὸ χειρότε-
ρο. ἔχουν τὸν Χαρκιανᾶκη κ' τὸν καλὸ πᾶν οἱ ἑταῖοί του
ὁ τὸ φαναρι. Λεῖς ὅτι: ὁ πατρ. Δημήτριος δὲν τὰ δέχει αὐ-
τὰ ποὺ γίνονται κ' δὲν τὰ πιάνει, τὸν ἐπηρεάζουν οἱ ἄλλοι
γύρω του ἐπιβάλλει. Σημαδία ἔχει τὴν ὑπογράφει κ' τὴν
πράττει, μικρὸ παιδί εἶναι; γιὰ δὲν παραιτεῖται νά ὁῦναι τῶν

Ψυχή του ἱερωπάτριος ἔχει δηλώσει ὅτι τὸ πατριαρχεῖο
εἶναι αἰχμαλωτὸ βέβαιες δυνάμεις. Ἡ Ἁγία Γραφή
κ' οἱ ἅγιοι Πατέρες δὲν καλύπτουν τὰ θανάσια
ποὺ γίνονται εἰς θάρος τῆς πίστεως, γιὰ νὰ
μὴ θανατωθῇ τὰ ἅγια ὁ κόσμος, ὅπως λέει.

Ἀντίθετα, ὁμολογοῦν τὴν ἀλήθεια γιὰ
νὰ βοηθήσουν ἔτσι κ' τοὺς αἰτίους καί
νὰ τιμωροῦν τοὺς ἀχωνιστοὺς. Δὲν εἶναι
ὅμως καθόλου θάραξ ποὺ θέλεις νὰ
δικαιολογήσῃς τὰ κακῶς ἔχοντα. Γίνεσαι
κακὸ παράδειγμα κ' ἔχεις εὐθύνη. Ἀπὸ
τῆς ἐκκλησιαστικῆς (μου) ἔργου γιὰ νὰ μὴν κάνεις «ἐρχο διαβόλου»,
κ' τώρα ποὺ ἡ προδοσία συνεχίζεται, δὲν φοβεῖσαι μήπως
κάνεις καὶ χειρότερο. «ἔχω ἔξω δεκάετες εἰς τὸ ὄχλημα»,
ἔβλεπε κ' τὴν ἐνδεκάτη ὥρα, δὲλε νὰ εἶμαι θυμωμένος με' τὴν
ἀγία ἱεραρχία καὶ τὸν Πρωτο... γιὰ τὸ ἄλλος δρόμος ὁδη-
γεῖ τοὺς ἀποριθμενούς τῆς λαύρας... Ἡ ἱερα' κοινότης με' τὰ
λόγια λέγει ὅτι διαφωνεῖ με' τὸ πατριαρχεῖο κ' με' τὰ ἔργα τὸ
χειροκροτεῖ κ' θυμωθεῖται. Δὲν βλέπεις ποὺ ἔδωξαν τὸν ἑαυ-
τὸν π. Αὐγουστῖνο Καντιώτη, γιὰ νὰ εἰπῇ μέρος τῆς ἀ-
ληθείας; καὶ λέει, πατερ μου, ὅτι ἔχει προηγουμένα ὁ Καντιώτης πρὸς
μὴν ἔτσι γιὰ τὸν Χαρτιανάκη. Λέει κ'
εἶναι ἀδύνατον ἢ δὲν ξέρουμε τὸν ἑαυ-
τοῦ Ἀββατοῦ... Λέει: «Ὁ
φωναῖον περιβόητο, θὰ με' διώξουν
ἀπὸ τὸ ἅγιον ὄρος». Δηλ. θὰ μὴ μὴ
με' λόγια μόνο... κ' ἀπὸ τὴν ἄλλη μερὶς
ἐπικοινωνία με' τοὺς μὴ ὀρθοτομοῦν-
τας; ... Γ. Ἐκθ. μου ἀμύναχος
ἀλλὰ ὀρθόδοξος

«Ἡ γὰρ τῶν ἐποχικῶν ἱστορία
ὡς φῶς τοῖς σκοτεινοῖς πρὸς τὴν ὁ-
δὸν τοῦ βίου...» (Μ. Βαβιλάου - πρὸς
Μάρτ. Γόρδιον)

Τὴν 15 Ὀκτ. 1991 ἀνεπαύθη ἐν
κυρίῳ. Πρὸ τοῦ θανάτου του, με'

ἐπιστολὴν, πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπο τῆς Ἀθηνῶν Μονῆς ὁ ὁποῖος τὸν ἔκρινε
μεγαλόδοξον μοναχόν, ἐβίβηκε νὰ μὴν περνεῖται οὐδὲν τῶν

μνημονεύων των πατριδων Δημήτριον, εἰς τὴν κηδείᾳ του.
ἡ ἐπιθυμία του ἦτο νὰ τὸν ἐνταφιάσουν οἱ Σχῆτες Πα-
τέρες, τὸ ἔποιον καὶ ἔγινε. Ὁ δαυρὸς εἰς τὸν ταίρον τοῦ

Γέροντος, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν φωτογραφία
γραφεῖ : „ΣΑΒΒΑΣ μοναχὸς, ἐτελειώθη ἐν
Κυρίῳ τὴν 15-10-1991, ἔτος γεννήσεως
1913 ».

.....
συνέχεια ἀπ' αὐτῆς συζητήσεως.

Ὡς τὰ κομβοκαχίβια «Αγ. Ὅρους
τὸ 1946 ἐμφύριον ἔνα γέροντα
ἀνυπόδητο ἐρημίτη πού ζούσε ἐν
βπηχίῳ κοντὰ εἰν δαλαβὰ . Φο-
ρούσε τρίχινο δάκκο ἀπ' αὐτοῦς πὺ
χρησιμοποιοῦνται εἰς τὸ ἐλαιοτριβεύο.

ἔχε ἀνοιξοὶ χωρὸ γιὰ τὸ λαγίῳ κ'
τὰ χεῖρια, ἔφτανε μέχρι τὰ γόνατα
κ' ἄντι Σῶνις εἔχε ὀχίονι . Μία
φορὰ τὸ μῆνα περνοῦσε ἀπὸ κάθε κα-
λύβι τῆς ἐκκλησίας κ' ζητοῦσε

ἔνα κουτί κονδεῖρθας ἀπὸ καλαμάρη κ' ὅσο χω-
ροῦσε αὐτὸ εἔχε μέτρο .. τίποτε περιβόητο.

Π. Γερόντιος : „Γέροντα Σάββα, τότε πού τὸν γυνί-
ριδες, εἔχε χεράβει, γιαντὶ φοροῦσε αὐτό. Τὸν δι-
μάβαι τὴν δεκάτηα τὸ 1930 ἦταν Χριστοῦγεννα,
ἀχρυνία, χιόνι κ' φοβερό κρύο . ἔς τὸν νάρθηκα ἦτο ἔνα
μαχαλὶ γιὰ νὰ δεδαινόνται οἱ Πατέρες μετὰ τὰ κάρβουνα Αὐτὸς
ἦταν ἔξω ἀπὸ τὸ ναὸ μετὰ τὸ κομβοδχοῖνι εἰς χεῖρι κ' παρακοζουδοῦσε,
ἀχρυνῶδε . Ὅχι μόνο ἀνυπόδητος, ἀλλ

καὶ φοροῦσε ἔνα χόρτινο φόρεμα
- πού τὸ ἔφτιαχνε ὁ ἴδιος πλέκοντας
φύλλα κ' χόρτα - ἀπὸ τὴ μέδη
του ἔως τὰ γόνατα ..

Ἀπὸ τὴ μέδη κ' ἄνω
τεχνίως γυμνός . Κάποιος εἶπε : « Τρεχ-
λὸς εἶναι... » . ἔχω τὸ εἶπα : « ἔχω πο-
ρῶν τόδες φανελλες κ' παλὶ κρυώνω, αὐ-
τὸς θερμαίνεται ἀπὸ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ,
γιαντὶ Σὺ ἔτσι.

..... ἔλεγε ὁ Γέρον Παν. :

Ὁ Γέρον - Ἀνατόλιος ὁ Σχῆτης, πῆγε εἰς
τὸ ἱεραρικό κεῖ « Ἀθῖον ἔβη » εἰς κομφάδα

- κ' Ζήταβε να μείνει μόνος του εις τὸ ναό.

"Όταν ἄρχισε νὰ φαίηται τὸ "Ἄξιόν ἔσται", ἄνοιξαν μόνον τοὺς, ποχέμους, κανδήλια κερία... ἔρχοταν εἰς τὸ κεῖ μὲς εἰς τὴν θ. Λειτουργία, ὁδοιπορῶντας περίπου 2 ὥρες ἀνυπόδητος. "Όταν ἤρθε τὸ 1941 οἱ Γερμανοὶ εἰς τὰς καρνές, μὲς συνέλαβαν κ' ἐμὲ τὸν ἀδελφὸ μου μὲς ἔβγαλαν εἰς τὴν Γερμανία κ' τρεῖς χρόνια ἔργατοῦραβαν βε' στρατώμεσο ἔρχαδίας.

"Όταν μὲς εἶχαν φυλακὴ εἰς τὴν δεύ/κη, ἐκεῖ ἦτο κ' ὁ Ἀντωνίος Ντ., ὁ ὁποῖος, εἶχε καταδικαστῇ γὰρ φόνους κ' ληστείας στὴ Μακεδονία.

Ζήταβε νὰ ἐξομολογηθῇ ἤλθε εἰς τὴν φυλακὴν ὁ π. Λεωνίδας, χερουτάκι, πνευματικός.

εἰς τὸ ἐκκληνακὶ τὰς φυλακῆς ὁ π. Λεων. εἶπε: "Παιδί μου, εὖ γές τὰς ἀμαρτίες σου, ἐγὼ ἀκούω, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ποὺ ἀοράτως παρενρίθκεται ἐδῶ διαγράφει τὰ ἀμαρτήματα. Τρεῖς κ' πρὸν ὥρες κρῖ- τήσε ἡ ἐξομολόγησις. Τέλος συνέδωκε τὸν πνευμα- τικό ἔως τὴν ἐξώπορτα τῆς φυλακῆς καὶ τὴν εἶδαμε; Μὲχα κ' θαυμάζον!" ἕνα θεοφῶς εἶχε κυψῶσει τὸν πρὸ ὀλίγου ἐξομολογηθέντα κ' φαινόταν λίγο ἀνυψωμένος, νὰ μὴν πατοῦσε στὴ γῆ. Δευτέρως φυ- λακισθέντοι εἶδαμε αὐτὸ τὸ θαῦμα! Μὲχα τὸ μν. ὁτιώριο τῆς ἐξομολογήσεως.

Ἀντιγράφω ἀπὸ γραῖμα τὸ θαῦμα τῆς μεγαλῆς Μητέ- ρας τῶν Ὁρθόδοξων:

..... Ὁ ἄνδρας μου ἄθεος, εἶχαμε κάνει πολιτικό γάμο. Τὸ παιδί μὲς βαρεῖα ἄρρωστο. Οἱ γιατροὶ δὲν εἶδαν καμ- μίαν ἐλπίδα... Ψυχοφραγοῦσε τὸ θαῦμα ἐντατικῶς τῷ νοσοκομείῳ. Ὁ πόνος μ' ἔκανε νὰ προβεχθῶ μὲ δάκρυα εἰς τὴν Παναγία.

"Γεώτοκε Παρθένε, εὖ εἶσαι ἡ μεγαλή Μητέρα, λεπτὴς τὴν χεῖρ μου, δὲν ἔχω κανέναν ἄλλο στὸν κόσμον... Δεῖξε μου τὴν νὰ κάνω πεθαίνει τὸ παιδί μου...". Τότε μία γυναίκα φωνὴ ἀκούστηκε μὲγα μου:

- Πάρε χρῆστρο τὸ παι- δί σου ἐπὶ κ' μία πιετὴ γυναίκα θὰ σοὺ εἰπῇ τὴν πρεπὴ νὰ κάνεις...". Φοβερό! Εἶχα τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ φωνὴ ἦτο τῆς Θεωτόκου.

Ἀπὸ τὸν Ζήταβε ἐστῆριο... ἔβγαλε ψυχονικία

Με τοὺς γατροὺς .. Τέλος ὑπέγραψα, τὸ πᾶρα βῆν
ἀγχαλῖα μου κ' κατέβαινα τὸ ἀνταβέρ .. ὁ πόλεμος
τῶν λογοφῶν ποῦς Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ πᾶρῃς .. νὰ
δα' πῶς νὰ δῶς χέρια σου .. ἐκεῖ εἶχε ἐπιδῆ ἔγινε
συλλογιτόμου Μὰ ἡ φωνὴ ἦταν τόσο βίχουρη

Εἰς τὴν ἔξοδο νοσοκομείου με βάρβατα μὲ νότε ..
κόμα κ' μοῦ δίδει ἕνα χαρτάκι λέγοντας:

— " Ἐδῶ μένει μὲ πιδὴ γυναῖκα, μητέρα
15 παιδιῶν, αὐτὴ δ' αὖθις πᾶσι τ' ἔπρεπε νὰ κ' αὖθις
... " Τὰ ἔχασα, ἀλλὰ χέρις εἰρήνη .. Μοῦ
ἐπανέλαβε τὰ ἴδια λόγια τῆς δευτέρας .. Μὲ τὰ
πᾶσα ἐπὶ, ἀνὰ εἰς τὴν μητέρα μου, τὸ ἀρρω-
στο - ἐτοιμοθάνατο παιδί μου κ' πᾶσα εἰς τὴν δεινὴν
βῆ .. Εἰς τὸ φτωχικὸν συμπατικὸν καθόταν μηρο-
στον δ' ἕνα τραπέζι μὲ γαλῖα .. Μόλις μὲ εἶδε,
φώναξε: " ἔχεις πολιτικὸν γάμο κ' ἀνὰ τὸ
τὸ παιδί σου, πῶς νὰ βε βουδνέει ὁ θεός; " ἔγινε
' ἔκλαιγα ..
τὸ βαρύνει
βουδνέει

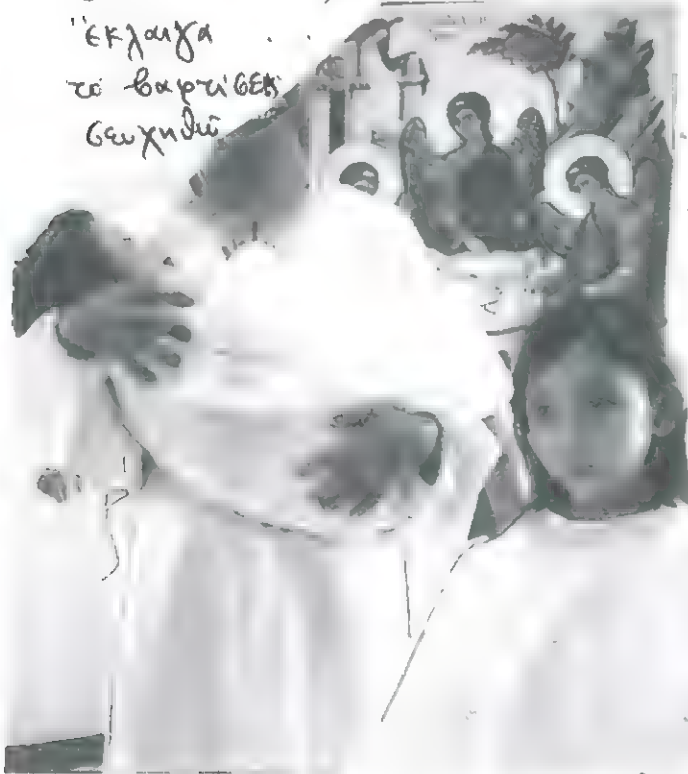
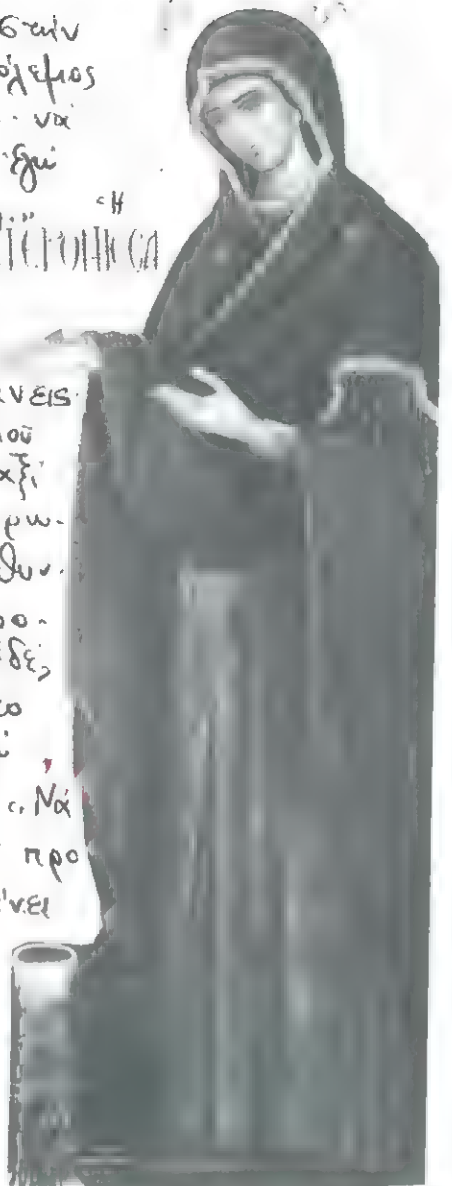
Με παρηγόρησε .. Νὰ
τῶρα, κ' ἔγω δ' αὖθις προ-
.. ὁ θεός δ' αὖθις τὸ κάνει
καλὰ .. ἔτσι ἔ-
γινε .. ὁ μικρὸς
Δημήτριος ἔγινε
καλὰ, μόνο μὲ
μικρὴ ἀναμνηρία
εἰς τὸ βαρύνει
τοῦ ἔμεινε .. γὰρ νὰ μὲς θυμῇ
τὸ δαῖμα τῆς θανάτου του ..!

ἕνα ἀκόμη δαῖμα τῆς Γορ-
χοπηκῆς.

... Τὸ 1986 με τὴν τραγω-
δίαν τοῦ Τόφνου, ἡ ἀντι-
νομία ἦρθε κ' μὲς ἀνάγκασε

νὰ φύγωμε ἀλλοῦς, διότι ἔμοιζεν εὐκαιρία ἀπὸ τὴν ραδιενέρ-
γεια .. Με τὸ φτωχὸν μὲς ὅλη ἡ οἰκογένεια ταξιδεύσαμε μὲ ἑβδο-
μάδα 6.000 χιλιόμετρα ἀνατολικά .. Λίγο πρὶν φθάσαμε στὸ βυρρεν-
κὸ ἐπὶ, διαπίστωσα ὅτι ἡ εἰκόνα τῆς δευτέρας ποὺ πᾶρα φεύγον-
τας κάπνιζε, χαλνέ .. Τὴν θυμῶνα .. Ἀπαρηγόρητη χυμῇ ..

" ἔκλαιγα .. ἔκλαιγα .. Ἐαυρὶκα αἰδάνομαι μὲ δερμὴ ἀχαλῖα ..
ἐκκλῶν τὸ κεφάλι μου κ' βλέπω τὴν εἰκόνα τῆς Γορχοπηκῆς
νὰ ἀκτινοβολεῖ ἕνα οὐράνιο φῶς .. Τημερίδα χαρὰ .. μετὰ ἡ
εἰκόνα ἀνυμνῶν .. Μόλις πᾶσα εἰς τὸ χυμῇ, εἰς τὸ νὰ τῆς με-
ταμορφώσῃς Χριστοῦ, ἀνὰ κρυβὰ τὴν ἴδια εἰκόνα τῆς Γορχοπηκῆς
οὗ ποὺ εἶδα κατ' ὁδὸν .. Αὐτὴ ἦν ἀπογραμμένη πρὶν ἔκα-

το χρόνια εις τὸ ἅγιον ὄρος . Οἱ χριστιανοὶ τῶν περιοδῶν
τῶν εἰρημῶν 1917. ἕως τοῦ 1988 τὴν εἶχαν κρυφένῃ κ' μετὰ τὴν ἐλευ-
θερίαν τῆς περὶ τὸ ὄρος ἐκτετατὴν παλιν τὸ ναὸν κ' ἐποπεδὸν αὐτὸν τὴν εἰ-
κόνας .

Δύσα τῇ θεῇ πάντων εὐεκεν !

← Ἡ ἐμφανίσις τῆς ἁγίας
Τριάδος - εἰς τὸν ὄρειον
Ἀγέλανδρον τοῦ ἔθιμο - ὑπὸ
κορυφῇ τριῶν ἀρχαγγέλων .

εἰς τὴν εἰκὼν „Ἀξι-
ὸν ἔχει“, ἔμπροσθεν
τῆς ὁποίας, ὁ ἀρχαγγ-
έλους ἔψαχε τὸν γυν-
στὴν ἡμῶν.

Ἰὼς εὐχομαι πατρὶ
Μου ἀνδριαν.

Πολλὰς εὐχὰς ἀπὸ τοῦ ἁγίου
ὄρους.

Τέλος κ' τῇ θεῇ Δύσα !
Υπεραγία Θεώκε, χαίρε
Νύμφη Ἀνύμφευτε, ἀλληγοῦσα !

Ὁ ἀγαθὸς τὸν θεὸν, ὡς ἐν
ἐξουσίᾳ τὴν βουλήν του
ὡς τὸν κύριον καὶ τὴν
ἐλευθερίαν τὴν ἀντὶ καὶ αἰδοῦ-
νται τὴν χάριν του ἵνα
τὸν βουλεύη... ἡ χάρις τοῦ
κυρίου σε φυλάξῃ ἀπὸ πάντων
πονηριῶν καὶ σὴν κατὰ θεὸν
τιμὴν ἀσφαλείᾳς ἀποβέχοντε.

Ἡ ἐμφανίσις τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ με-
τὰ ἀγγέλων, ὡς ᾤοντο τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι, ἡ δὲ τὴν
Ἀβραάμ.

Ἐάν μὴ ἀγάπη ὑπάρχει, ὁδὸν ἐποιήσαμεν, διότι ὁ ἔφου-
σιάζων τῶν πάντων καὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς εἶναι ὅλο ἀγάπη καὶ μᾶλλον
εἶδει τὴν πλήρη ἐλευθερίαν καὶ βουλεύσασκε εἰς αὐτὸν μέ-
τό : Ὁγαπάτε ἀλλήλους. Ἀποτυχῶς ἡμεῖς παραστοατί-
ζομε καὶ θέλομεν νὰ πατῶμε ἐπὶ πτωμάτων. εἰ νομίζοντες ὅτι
κατὰ κατέχουν καὶ κατὰ ἐφουσιάζουν πλανῶνται, διότι δὲν
ποῶνται τὸν λόγον τοῦ κυρίου : Ὁγαπάτε ἀλλήλους" καὶ
εἶναι δυστυχεῖς καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν.

Ὁ καὶ μὴ ἀγάπη δὲν ἔχει οὐδὲν ἀπὸ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
διότι ὁ ἐφουσιάζων τὴν πᾶσαν καὶ ἀρρενῶ
καὶ γῆς εἶναι ὅλο ἀγάπη καὶ μᾶλλον εἶδει
τὴν ἀγάπην ἐλευθερίαν τοῦ τοῦ βουλεύσασκε
τοῦ ὁγαπάτε ἀλλήλους. Δυστυχῶς ἡμεῖς
παροῦς βουλεύομε καὶ θέλομεν νὰ ποῦνται
μετὰ ἀποτυχῶν. Διὰ τοῦτο
οἱ ἀποτυχῶντες οὐ κατὰ κατέχουν
ἢ κατὰ ἐφουσιάζουν ἀρρενῶν καὶ διότι
δὲν ποῦν τοῦ κυρίου ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους καὶ εἶναι δυστυχεῖς καὶ
ἐδῶ καὶ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν

Κυριακὴ Σαββατοῦχος 1989 27 6 1989

Ἡ πηγὴ τῆς τριβοσφοῦς αὐτοῦ τῆς, κύριε δόξα σοι.
 Ἡ πανταύβου μητροπαύδους τῆς εὐλογίας κα-
 τατρέπει τοὺς ἀνυμνοῦντας Αὐτῶν.
 Παλάτιον τοῦ λόγου, θεοτόκε μα-
 ρία, πυρὶ μορφε θρόνε,
 ἀξιώδον τοὺς ταπει-
 νούς τῆς βασι-

λείας τῶν οὐ-
 ρανῶν ! οὐ δὲν
 γὰρ ἀ-
 δύνατον
 τῇ μετρίᾳ σου !

Ἡ μελέτη εἰς τὸ Γερον-
 τικό, εἶναι καθὼς τὸ νε-
 ρὸ πού ποτίζει τὸν κῆ-
 πο καὶ ἀναπτύσσονται τὰ
 κηπευτικά καὶ τὰ λουλού-
 δια, ἔτσι ἀναπτύσσεται
 ὁ μελετῶν πνευματικῶς
 καὶ πράττοντας ἀνώνεται
 μετὰ τὸν Θεόν. ΟΥΔΕΝ ΔΥ-
 ΝΑΤΟΤΕΡΟΝ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕ-
 ΡΟΝΤΙΚΑ ΛΟΓΙΑ
 (Γέρ. Σάββας μον. ἀμόνα-
 χος Καφέλα)

← Ἡ συγκρίσις πρὸς
 τῆς βίβλου πρὸς
 τὸν Θεόν, διδὼν τὴν
 δυνατότητα ὁδῶς
 ὁ κύριος ἀποράτης

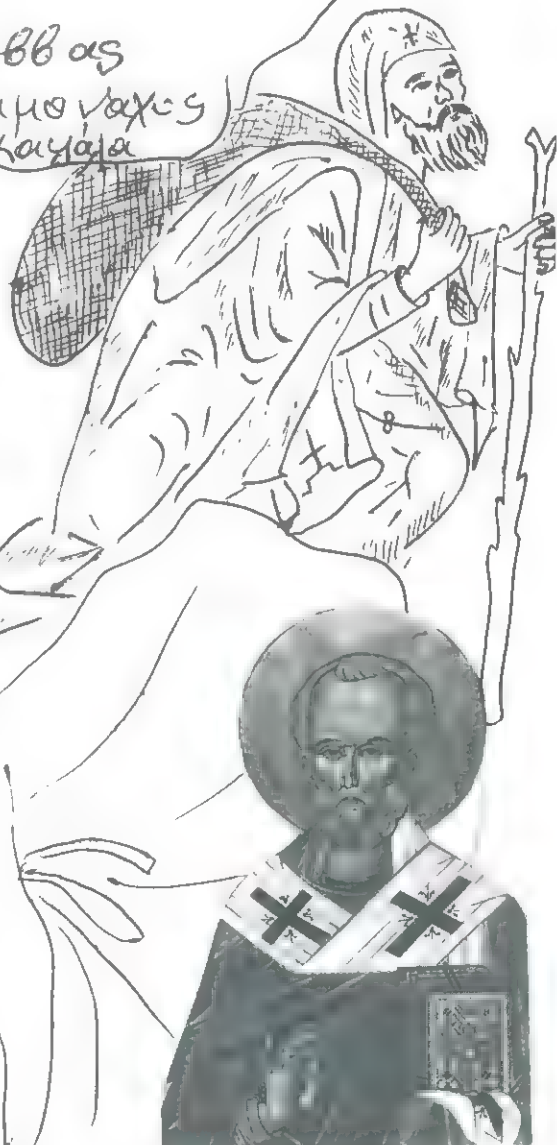
τὸν ἐροχέι... δίδου καὶ εὐρίδεται
 ὁ ἀνθρώπος καὶ ἐπὶ βαθὴ τῆς γῆς
 ἀροβευχόμενος ὁ κύριος εἶναι
 παρὼν καὶ τοῦ διδὼν τὴν χάριν τοῦ
 αὐτοῦ τὸν βίβλου...
 φόντος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
 ἀληθινόν...

Ἡ μελέτη
 εἰς τὸ Γεροντικό εἶναι
 καθὼς τὸ νερὸ τοῦ
 Θεοῦ τὴν γῆν καὶ
 ἀναπτύσσονται τὰ κηπευ-
 τικά καὶ τὰ λουλούδια.
 ἔτσι ἀναπτύσσεται καὶ ὁ με-
 λετῶν πνευματικῶς καὶ ἀποράτης
 μετὰ τὸν Θεόν.

οὐδεὶς δύναται τὸν
 Θεόν τὸν γεροντικό καὶ
 λόγους

Γέρ. Σάββας
 μοναχ. ἀμόναχος
 Καφέλα

Ὁ προφητᾶναξ Δαυὶδ
 σέ ἀνεβάζει στοὺς
 οὐρανοὺς διὰ τοῦ
 ψαλτηρίου κ' σοῦ
 φανερώνει τὰ με-
 γαλεῖα τοῦ Θεοῦ
 κ' τὴν χάριν.
 Γιαυτό,
 Μελέτα τὸ
 ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ,
 κ' ἀνεβαίνεις
 στοὺς οὐρανοὺς!..

Ὁ Προφῆταξ Δαυὶδ
 σέ ἀνεβάζει
 στοὺς οὐρα-
 νοὺς διὰ τοῦ
 ψαλτηρίου
 καὶ σοῦ
 φανερώνει
 τὰ μεγαλεῖα
 τοῦ Θεοῦ
 καὶ τὴν
 χάριν.

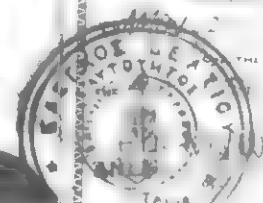

Ὁ προφῆταξ Δαυὶδ σέ ἀνεβάζει στοὺς οὐρανοὺς διὰ τοῦ ψαλτηρίου καὶ σοῦ φανερώνει τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν χάριν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

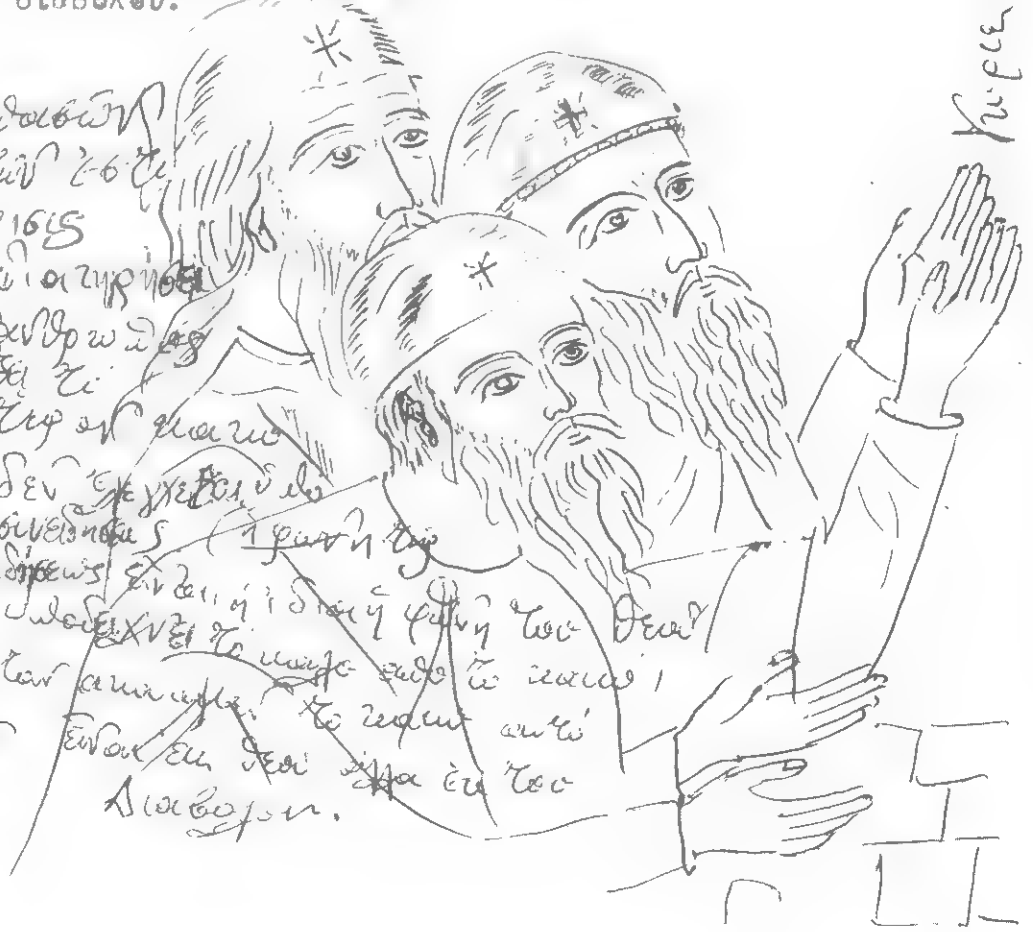
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ
Η. 112 798

Κυρίες, Καρίδες και Τύγες αγκαλιέν

μήτηρ πασῶν τῶν ἀρετῶν ἐστὶ ἡ διάκρισις. Ἐάν μὴ
διάκρισις ἡμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ποῇ τὸ μεγαλύτε-
ρο κακό, οἷότι δὲν ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς συνειδήσεως.
(ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως, εἶναι ἡ ἴδια ἡ φωνὴ τοῦ
θεοῦ καὶ ὑποδείχνει τὸ καλὸ ἀπ' τοῦ κακοῦ.)
Ὅταν ἀκούωμεν τὸ κακό, αὐτὸ δὲν εἶναι ἐκ θεοῦ
ἀλλὰ ἐκ τοῦ διαβόλου.

Μητρὶ ὡσεὶ
ταῖς ἀρετῶν ἐστὶ
ἡ διάκρισις
ὡς ἡ μήτηρ οἰαται
ἐκείνη ὁ ἄνθρωπος
νὰ ἀφαιρῇ τὴν
μεγαλὴν ἀρετὴν καὶ
αὐτὴ δὲν ἐκχέται
τῆς συνειδήσεως
οὐδὲν εἶναι ἡ φωνὴ
τοῦ θεοῦ καὶ
οὐδὲν εἶναι τὸ καλὸ
ἀλλὰ τὸ κακό
ἐκ τοῦ διαβόλου.

Τέρω Σάββα, εἰν δὲν γίνεις
 ὡς τὸν εἰκονίζομεν καμου -
 λούμενος, διδομένος, σκερυνόμενος,
 ἀδίκως κατέβαι εἰν καφάλα.
 Ξινδὰ αὐτὸ τὸν ὑμνον,
 πρεῖξ νὰ προλάβεις..
 εἰν δὲν παρῆς τὸν πέλενη
 νὰ κόψεις τὰ πᾶσι τοῦ σέ
 ἔχουν περιωλέξει, δὲν νὰ
 κατωρῶδες ν' ἀνέβεις
 στοὺς οὐρανούς

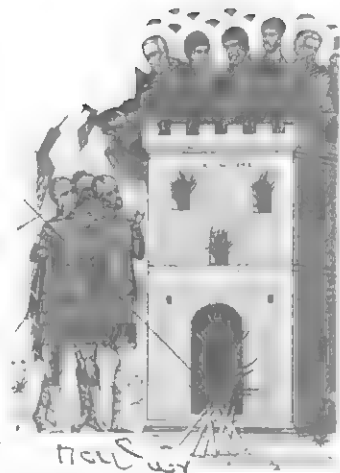
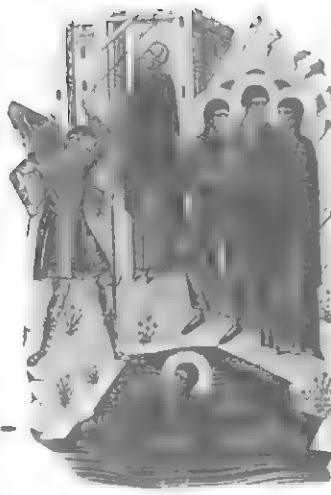
Κύριε, τὴν ὑδρένεις με τὴν ἐδουράνιόν σου
 ἀγαθόν.

Καθὼς οἱ εἰκονίζομενοι με τὴν καθαριότητα τοῦ ἀγροῦ
 τὸ αὐτὸ ἔχονε καὶ εἰς χρέος, νὰ καθαρίζετε τοὺς ἑω -
 τούς μας αὐτὸ τὰ διαφόρα πᾶσι, ἵνα παρῶμεν ἀδούτε
 εἰς τὸν κύριον ἐν ἡμέρα κρίσεως.

Βλέπε καὶ
 πρᾶξε
 ἀγαθόν.

Ημεν
 ὁρῶν
 ἑξομῶς τὸν οὐρανόν
 καὶ τὸν οὐρανόν
 καὶ τὸν οὐρανόν

"Αγιον Ὅσοις ἐπίγειος Παρά-
 δεισος ἐκ τῶν εὐχῶν τῶν
 Πατέρων .

Γνωρίζω πρὸς τὸ καλογέρι μου
 ὅτι ὑπεράνω πάντων εἶναι ἡ
 ΠΙΣΤΙΣ ἡ ΟΡΘΗ δηλ. ἡ ὉΡΘΟ-
 ΔΟΞΙΑ . Ἐάν μὴ ὁρθόδοξος,
 ἀσκόπως ἀγωνιούμεν γιὰ τὴν
 εἰς οὐρανοὺς μακαρία Ζωὴ δηλ.
 τὸν παράδεισον . Διὰ τῆς ὁρθῆς
 Πίστεως ἀγίασαν οἱ Πατέρες
 τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἑμαρ-
 τύρησαν οἱ μάρτυρες διὰ τὴν
 ὁρθὴν Πίστιν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ
 Ἅγιον Πνεῦμα .

Εὐχομαι ὅπως βαδίσας
 τὴν ὁρθὴν πίστιν καὶ μὴν ἐκθε-
 τοῦς παπολάτρεις, Μεταξάκη, Ἀθηναγόρου
 καὶ Δημητρίου, εἰάν δὲν ἀνακαλέσονται
 τίς βλασφημίες τους.

Γ. Σάββ. μοναχὸς ἀμόναχος
 13-1-1988

Τὰς αἰτίας τῶν παιδῶν,
 εἰς ἐμὰ πτω παντελῶς, καὶ
 ἀπαθῆσαι τὴν ἐμὴν εὐχὴν
 εἰς τὴν ἐμὴν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ
 τὴν πύρρειν μου, ἵνα
 καὶ εὐχὴν με

Πατριάρχης Ἀλεξανδρινός

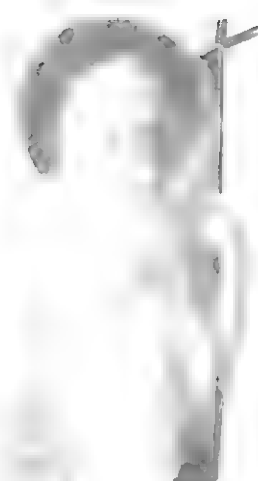
Γνωρίζω πρὸς τὸ καλογέρι μου ὅτι
 ὑπεράνω πάντων εἶναι ἡ Πίστις
 ἡ Ὁρθή, ἀληθὴς ἡ ὁρθόδοξος . Ἐάν μὴ
 ὁρθόδοξος, ἀσκόπως ἀγωνιούμεν γιὰ
 τὴν εἰς οὐρανοὺς μακαρία Ζωή,
 τὸν παράδεισον .

Διὰ τῆς ὁρθῆς Πίστεως ἀγίασαν οἱ
 Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας
 καὶ ἑμαρτύρησαν διὰ τὴν ὁρθὴν
 Πίστιν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Ἅγιον Πνεῦμα .

Εὐχομαι ὅπως βαδίσας τὴν
 ὁρθὴν Πίστιν καὶ μὴν ἐκθετοῦς
 τοὺς παπολάτρεις, Μεταξάκη, Ἀθηναγόρου
 καὶ Δημητρίου, εἰάν δὲν ἀνακαλέσονται
 τίς βλασφημίες τους.

καὶ τὴν
 εὐχὴν
 καὶ τὴν
 εὐχὴν

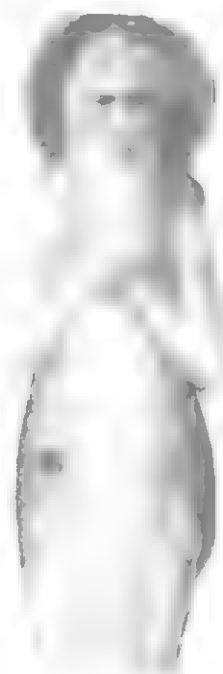
13-1-88

Αρτὸ παινὸν αὐτῷ

Μοναχὸς τί ἐστὶ; Ξένος τοῦ κόσμου
τοῦτου, προσορισμένος διὰ τὴν ἑνὴν
πόλιν τὴν Ἱερουσαλὴμ.
Ἐάν ὅμως ἀγαπήσῃ τὴν ὕλην καὶ
ὀρώμενα τοῦ κόσμου τοῦτου, οὐδὲν
ἐποίησεν καὶ χάριτα καὶ καὶ τῆς μελλούσης
ζωῆς καὶ τοῦτου κόσμου. Γιατὸ
ἐνδρίζου ἀγαπητέ, καὶ προσεύχου
ἀδιαλείπτως, ἵνα ἐνωθῇς μετὰ τὸν Κύριον
καὶ τότε θάψαι πάντα κέρδιες.

Μοναχὸς τί ἐστὶ ; Ξένος τοῦ κόσμου τούτου, προσορισμένος διὰ τὴν ἑνὴν
πόλιν τὴν Ἱερουσαλὴμ . Ἐάν ὅμως ἀγαπήσῃ τὴν ὕλην καὶ τὰ ὀρώμενα τοῦ
κόσμου τούτου οὐδέν ἐποίησεν καὶ χάρις καὶ τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ τοῦ
κόσμου . Γιατὸ ἐνδρίζου, ἀγαπητέ, καὶ προσεύχου ἀδιαλείπτως ἵνα ἐνωθῇς
μέτ' ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ τότε τὰ πάντα κέρδιες .

— ἡμετέροις τὸν πόλεμον ἡρώων —

— τὸ ὀφειμότερον εἰς τὸν πόλεμον εἶναι οἱ ἀπομάκρυνται
παύσης συζητήσεως. Πάντοτε ψυχικὴ εἰρήνη χάνο-
μεν τὴν σταθερότητα τῆς σκέψεως μετὰ τὴν πολυλογία.

Ἡ ἐσωτερικὴ ἐργασία χάνετο διὰ τοῦτο εἶπον
οἱ πατέρες. "Θεὸν, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου,
καὶ τότε ἔρχεται ἡ ἐσωτερικὴ ἐργασία καὶ ἐν-
νεύει τὸν Κύριον καὶ γίνεται ὁ ἔσω. ἄνθρω-
πος πῦρ κατὰ τὴν δύναμιν ἐκείνου.

.. Γιαυτό, "Θεὸν, Κύριε, φυλακὴν τῷ στό-
ματί μου καὶ εὐρίσκωμε αὐτὸν ὁ ὅτι

Ζήτουμε, ἔρχεται ἡ εὐχή τό:

"Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ .. " καὶ εἶναι πῦρ πού
καταναλίσκει τὰς ματαίας σκέψεις κ' λογισμούς.

καὶ ἀφοῦ φύγουν ἅλα αὐτά, τότε ἐνωμόμεθα
μετὰ τὸν Θεόν

"Ὅ, τι θά ὀφελίσῃ τὸν ἱ. Ἄλυσ: τὸ ὀφειμότερον εἰς τὸν πόλεμον εἶναι
ἡ ἀπομάκρυνσις πάσης συζητήσεως. Πάντοτε χάνομεν ψυχικὴν εἰρήνην καὶ
τὴν σταθερότητα τῆς σκέψεως μετὰ τὴν πολυλογία. Ἡ ἐσωτερικὴ ἐργασία
χάνεται, διὰ τοῦτο εἶπον οἱ πατέρες "Θεὸν Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου,
καὶ τότε ἔρχεται ἡ ἐσωτερικὴ ἐργασία καὶ ἐννέουσαι μετὰ τὸν Κύριον καὶ γίνε-
ται ὁ ἔσω ἄνθρωπος πῦρ κατὰ τὴν δύναμιν ἐκείνου. Γιαυτό, "Θεὸν Κύριε
φυλακὴν τῷ στόματί μου" καὶ εὐρίσκωμε αὐτὸ πού ζητοῦμε δηλ. ἔρχεται
ἡ εὐχή τό: "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ.. " καὶ εἶναι πῦρ πού καταναλίσκει τὰς
ματαίους σκέψεις καὶ λογισμούς. καὶ ἀφοῦ φύγουν ἅλα αὐτά, τότε ἐνωμόμε-
θα μετὰ τὸν Θεόν.

Ὁρίσασθε τοὺς οἰκιστοὺς καὶ εἰπάτε καὶ εἰς ὁ κύριος
 δὲν φῶς ἔρωτι βίβλιν δὲν δὲ ἰδοὺτε τὸν θεόν.
 χάρις καὶ μακαρία ἔρχεται καὶ τὴν μακαρίαν θεόν
 ζωὴν ἡμεῖς πάντες δὲ φερόμεν. Ἄς
 ἐννοήσωμεν μετὰ τὸν θεόν διὰ τῆς ἀρεσκείας
 καὶ ἔστω καὶ ἀνδοχθῶν οἱ ὁρμα-
 φοὶ μας καὶ ἰδοὺτε τὸν θεόν καὶ
 καὶ τὸν θεόν.

Τρηγορεῖτε καὶ
 ἀποδοχεῖσθε
 καὶ δὲ θυσιάζετε
 ῥαδοὺν καὶ πάντα.

- (Καὶ τὸν ἄγ. Νικόλ. Καυκάσας)
- Γέροντα, ποῖος εἶναι ὁ πλὴν ἀπερρέτος λογισμός;
 - Ἡ ἄγνοια πρὸς τὸν θεόν καὶ τοὺς συνανθρώπους μας.

Να βρεῖσθε τὴν ἀγάπην τοῦ προσφιλῆ καὶ 1940 οἱ ἔ-
 κλητοι γὰρ τὴν πατρίδα. διὰ τὴν ἑλληνικήν
 δὲν γινώσκοντες ἐν γυναικὶν ἀπὸ διατριβῶν ὅτι
 σαρκολογία. Ἀδελφοί Ἕλληνες συνειστέτε, ἵνα
 μὴ ἴδετε ἀπερρέτῳ καὶ ὅσα φῶς
 ἐννοήσαν οἱ Τερψάνοι.

Ἐργάζεσθαι ὁ ἐκλεκτός λαός διότι ἔχει
 ὁρθοδοξία ἀντιπαραθετοὺς κα-
 ταλατοὺς τὴν ὀρδο-
 δοξίαν καὶ φῶς
 ἀντιπαραθετοὺς τοῦ ἑβραϊ-
 λαοῦ καὶ παρὲν
 τὸ νόμο.

Ἐργάζεσθαι λαὸν, ἑνὸς
 καὶ ἀποφασίζοντες τὸν
 πατέρα

δὲν εἶναι αἰρετικοί
 ἔαν ἀντιπαραθετοὺς καὶ ἀγαθὰ τῆς
 τῆς φάσεως... (Ἡβαίτας)

Καὶ τὸν 1989 Τ.Σ.

Κονчина преп. Серафима Саровск.

αἱ ἡμέραι σου φεύγουν,
ἡ ψυχή σου εἶναι ὡς ἐπὶ
βασιλεῖα σου τοῦ, πατέρα
Σάββα, ἐταπείνω
να κοιμηθῇς, νὰ λαβῇς
τὴν χάριν τοῦ Κυρίου
ἵνα σε ἐνδοδεύει εἰς
τὴν αἰώνην ζωὴν.
Ἡ Κυρία Θεοτόκος
μας περιφύει καὶ ἀ-
νοήτως αἰχμαλωτίζει ὅλους
τοὺς πλῆθους. -
Ἰουλ. '91

← ὁ δαίμονες τοῦ
ὁμοῦ Στραφείμ
τοῦ Σάββα

Ἡ ὁρατοὶ καὶ ἡ δοχὴν τρυφῶν
τῆς βιέψους τοῦ ἐπινοήσαντος τρυφῶντος καὶ
φανερώσει ὅτι εἶναι ἡδυνῶν εἰς τὰ οὐρά-
νια, εἰς τὰ ὑπερκόσμια καὶ ἐνυῖνεται
μετὰ τὸν Θεόν καὶ παρακαλεῖ γὰρ
ποῖς εὐθετεῖς χρεστιάδους.
Ὅς ὑπερίσχε ὅτι αὐτὸς αὐτοῖς τοῖς
τέρουτας μας ἀνέχεσθαι ὁ Κύριος.
γιατὶ μία ὑπόμνησις εἰς τοὺς
πονητοὺς τέρουτας. -

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν τὴν καὶ αὐτῶν
αὐτῶν, ἔρευνῶν δὲς ποῖ ὑπὸν καὶ
βυθῶν ὡς ὅπως τὴν φερετὶ τὴν
καὶ τα. -
Κύριε, τὴν ὑπερκόσμιον καὶ τὴν
ἐνδοκρανίαν σου αἰχμαλωτίζων. -

Ἰδοὺ τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ λιμάνι τῶν μοναχῶν, τὸ καταφύγιον ἀπὸ τὴν ζάλην τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Τὸ μέρος ὅπου ἀπομονώνεται ἐντός σωματικῶς κ' νοερῶς ἐξυψώνεται διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου μέχρι τρίτου οὐρανοῦ καὶ ἀνακολεῖ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἀγαπῶν καὶ πιστεύων ἐκ τὸν Κύριον, οὐ δύναται ὁ ἐχθρὸς διαβόλος νὰ τὸν βλάβῃ. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, θαρσεῖτε καὶ πιστεύετε στὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ προσβάλλῃ ἡμᾶς μὲ κανένα τρόπο. Διὰ τοῦτο ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε μὲ τὸ :

"Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν".

Εἰδοὺ μίσητον τοὺς ὧς
 συγκεντρῶσθε τὴν
 θυμὴν ὑμῶς καὶ γίνε-
 ται ἡ ἑνότης ἐν τοῖς
 κυρίοις
 τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς

"Τίς τόν χριστόν ἔχων
ἐντός του, ἑτέρου πλέον
ἐπιζητεῖ; Τίνος ἄρα τῶν
ἀγαθῶν αἰῶνος τοῦ παρόν-
τος; (ἀγ. Συμεὼν Ν. θεολόγου)

Κρίσις, συνδυάζει' περ' τον απαιτητικόν τον αίσθησιν τον ανεκτικόν και βέλτιστον.

ὦ ἄνθρωπε,
 πού περπατᾷς τὴν γῆν
 σκυφτός καμπουριασμένος
 καὶ δὲν κοιτᾷς ἐπὶ τοὺς πόδας
 νὰ δῇς τὸν Πλάστην πού λα-
 τρεύει
 νὰ τὸν δοξάσῃς, πού ἔλα-
 σὲ τὰ δίδει
 καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν τροφήν καὶ
 τὴν υγείαν
 καὶ νὰ ἀφεντεύῃς τὰ ἀγαθὰ
 τοῦ κόσμου τὴν εὐτυχίαν.
 Σκέψου ὦ ἄνθρωπε φθαρτέ,
 τὴν δόξα τοῦ Κυρίου
 καὶ δόξατέ Τον τώρα ὅπου ζεῖς
 νὰ τέρῃς αἰωνίως.

Ὁ Θεὸς μικρὸ ποέγητος ποιῆμα

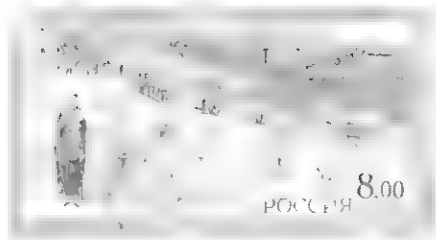
Ὁ ἀνθρώπε,
 εἰς τὴν γῆν τὴν γῆν
 οὐκ εἶς καμπουριασμένος
 καὶ δὲν κοιτᾷς ἐπὶ τοὺς πόδας
 νὰ δῇς τὸν Πλάστην
 καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν τροφήν
 καὶ τὴν υγείαν
 καὶ νὰ ἀφεντεύῃς τὰ ἀγαθὰ
 τοῦ κόσμου τὴν εὐτυχίαν.
 Σκέψου ὦ ἄνθρωπε φθαρτέ,
 τὴν δόξα τοῦ Κυρίου
 καὶ δόξατέ Τον τώρα ὅπου ζεῖς
 νὰ τέρῃς αἰωνίως.

Σκέψου ὦ ἄνθρωπε φθαρτέ,
 τὴν δόξα τοῦ Κυρίου
 καὶ δόξατέ Τον τώρα ὅπου ζεῖς
 νὰ τέρῃς αἰωνίως.

Ὁ Θεὸς μικρὸ ποέγητος ποιῆμα
 Τ. Π. 4.
 IC XC

"Ερημος ἐστὶν κατοικία μοναχῶν
διὰ ἔνωσι με τόν Θεόν.

Ἐρημος ἔχει
κατοικίαν
μοναχῶν διὰ
ἔνωσιν με τόν
Θεόν

Βλέποντες

ἔρημίαν

ὁδοῦνται αὐτῶν ταπεινός,
χωρίς σανάλια, ζυπο-

μακαριοὶ οἱ φθάσαντες εἰς αὐτήν
τὴν χάριν, διότι εἶναι ἀξιοὶ διὰ τῆς χάριτος
τοῦ Κυρίου. Μακαριοὶ οἱ ἐνωθέντες με τόν Θεόν,
διότι θά ἀξιωθεῖν τῆς Οὐρανίου Βασιλείας.

Μακαριοὶ οἱ φθάσαντες
εἰς αὐτήν τὴν χάριν, διότι
εἶναι ἀξιοὶ διὰ τῆς χάριτος
τοῦ Κυρίου.

Μακαριοὶ οἱ ἐνωθέντες με
τόν Θεόν,
διότι θά ἀξιωθεῖν
τῆς Οὐρανίου Βασιλείας

26 Νοεμ. 1990

Καλύβη

Ἄγιος

Πατριάρχης

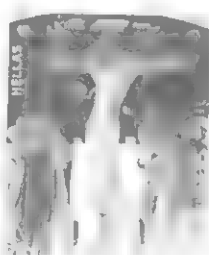
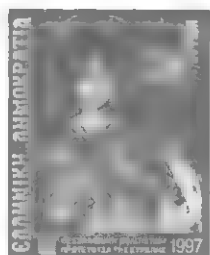
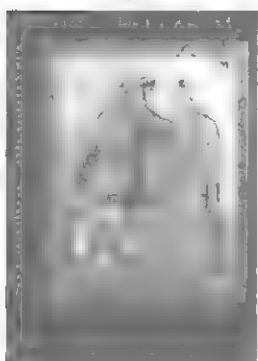
Καλύβη ὁδὸς

Βλέποντας τόν ἔ-
ρημίτην βαδίζοντα
ἀκτῆμων, ταπεινός,
χωρίς σανάλια, ζυπο-
λητός με τό καλάθι
κ' τό σακκίδιον με
τά σχήματα τοῦ μοναχοῦ
σκεπτικός, διότι ἡ σκέ-
ψις του εἶναι στόν
Θεόν,

κ' διὰ τοῦτο βλέπω τήν
χεῖρα τοῦ Θεοῦ κ' τόν
εὐλογεῖ κ' ἔχει τήν
χάριν τοῦ Κυρίου.

Μακαριοὶ οἱ φθάσαντες εἰς αὐτήν
τήν χάριν, διότι εἶναι ἀξιοὶ διὰ τῆς χάριτος
τοῦ Κυρίου. Μακαριοὶ οἱ ἐνωθέντες με τόν Θεόν,
διότι θά ἀξιωθεῖν τῆς Οὐρανίου Βασιλείας.

26 Νοεμ. 1990 Καλύβη Ἀγ. Νικολάου, Καφάλα.

Σαν ἐστὶν τοῦ ὑπάτος Κυρίου εἰς τοὺς ἀσπασίντας αὐτὸς τῶν ἀνείνων.

«Άκουσε, παιδί μου, νά σου εἰπῶ. Ἡ τελεία ἀγάπη εἶναι νά πουλήσης ὅλα σου τὰ πράγματα, νά τὰ δώσης ἐλεημοσύνη καί νά πηγαίνης καί ἐσύ νά εὔρης κανένα αὐθέντη νά πουληθῇς σκλάβος. Καί ὅσα πάρης, νά τὰ δώσης ὅλα. Νά μή κρατήσης ἕνα ἄσπρο. Ἡμπορεῖς νά τό κάμης αὐτό νά γένης τέλειος; Βαρύ σου φαίνεται...

Δέν ἡμπορεῖς νά τό κάμης αὐτό; Κάμε ἄλλο: Μή πουληθῇς ἐσύ σκλάβος. Μόνο πούλησε τὰ πράγματά σου. Δῶσε τα ὅλα ἐλεημοσύνη. Τό κάμνεις; Ἀκόμη βαρύ σου φαίνεται καί αὐτό.

Ἄς ἔλθωμε παρακάτω. Δέν ἡμπορεῖς νά δώσης ὅλα σου τὰ πράγματα. Δῶσε τὰ μισά. Δῶσε ἀπό τὰ τρία ἕνα. Δῶσε ἀπό τὰ πέντε ἕνα.

Μή πάρης τό ψωμί τοῦ ἀδελφοῦ σου, μή πάρης τό ἐξωφόρι του. Μή τόν κατατρέχεις. ΜΗ ΤΟΝ ΤΡΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑ ΣΟΥ. Μήτε καί αὐτό τό κάμνεις;

Ἄς ἔλθωμε παρακάτω. Κάμε ἄλλο: Τόν εὔρηκες τόν ἀδελφό σου μέσα εἰς τήν λάσπην καί δέν θέλεις νά τόν ἐβγάλης. Καλά. Δέν θέλεις νά τοῦ κάμης καλό. Μή τοῦ κάμης κακό. Ἄφησέ τον.

Πῶς θέλομε νά σωθοῦμεν, ἀδελφοί μου, τό ἕνα μᾶς φαίνεται βαρύ, τό ἄλλο βαρύ. Ποῦ νά πᾶμε παρακάτω. Δέν ἔχομε νά κατεβοῦμεν. Ὁ Θεός εἶναι εὐσπλαγχνος. Ναί. Μά εἶναι καί δίκαιος. Ἐχει καί ράβδον σιδηρᾶν. Λοιπόν ἂν θέλωμεν νά σωθοῦμεν πρέπει νά ἔχωμεν τήν ἀγάπην εἰς τόν Θεόν καί εἰς τοὺς ἀδελφούς μας».

(Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ)

Ἰδοὺ ὁ ἀρχάγγελος
μέ ἐκπληξί δείχνει
τά φθαρτά μέ τό χέρι
του, μέ τοὺς ὀφθαλμούς
του βλέπει πρὸς τὰ
ἄφθαρτα κ' οὐράνια,
ὡσάν νά μᾶς παρακινή
νά μή αἰχμαλωτιζομάστε
στήν ὕλη ἀλλά εἰς τὰ
πνευματικά, διὰ νά ἐνω-
θοῦμε μέ τόν Κύριον.

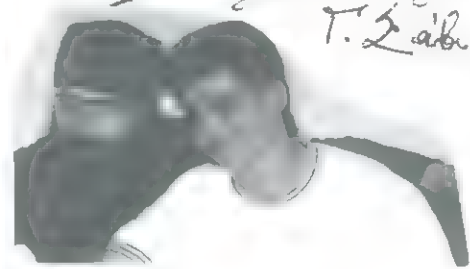

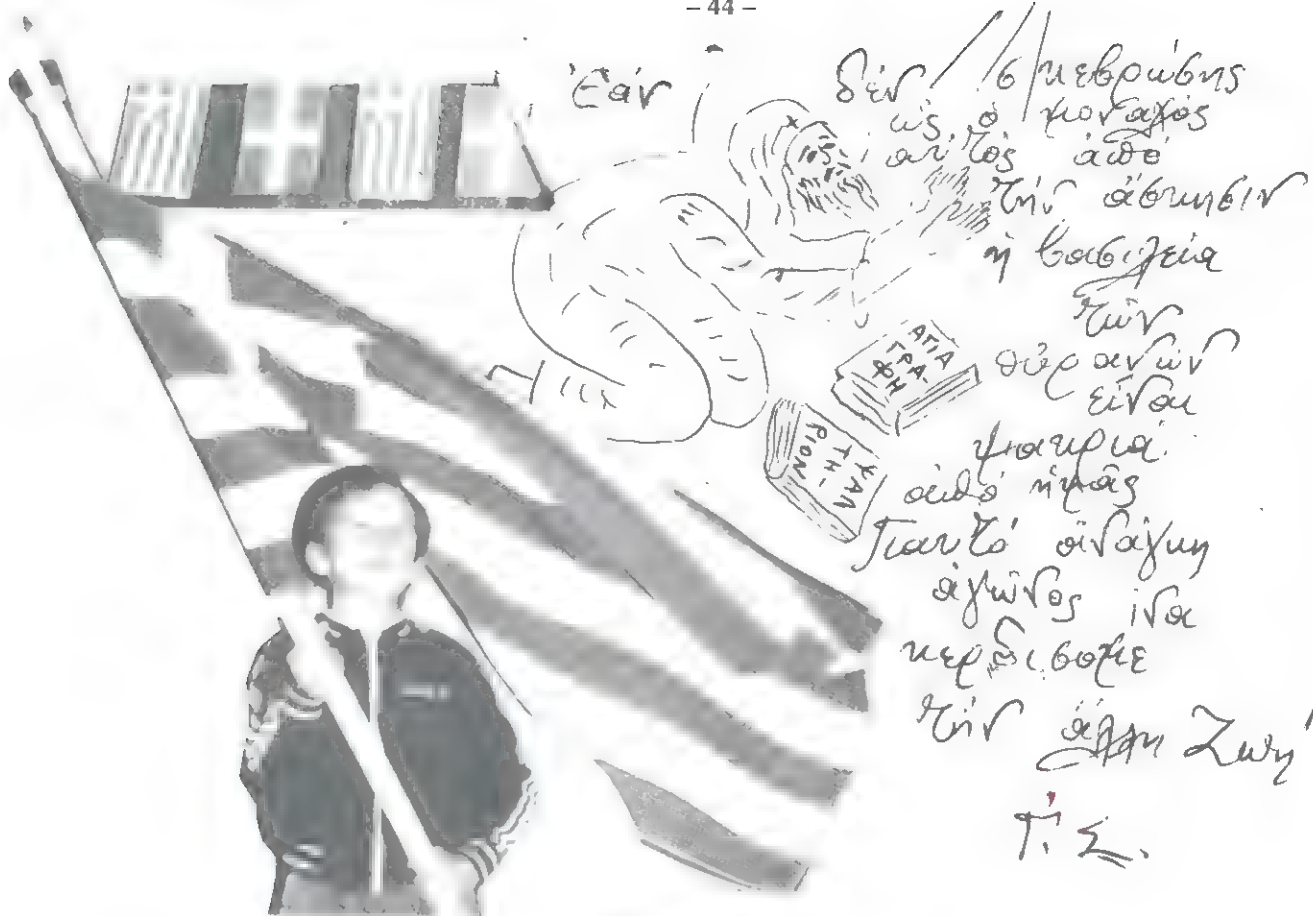
μή πόνερας με, τὴν ἐκκλησίαν

Βράδυ το μαρτυ-
 ρι μου, τον
 π. Αθανάσιου,
 ηετα την
 μαρτυριαν
 ως μεγα-
 λόδοξος
 ευχαρι-
 στω
 τον κυ-
 ριον και τον ευχαρι-
 στω τον
 αγγελο να με βοη-
 θη να έχω τον
 μέγα δόξαν, να πα-
 ρουσιασθώ εν
 τη δεύτερη παρο-
 νσία ως αγγε-
 λος, να αρεσθώ και
 να έχω τον
 άναξιν Γ. Ζαβλα
 να με βοηθήσει να
 αρεσθώ ως την
 τελευτή.

χαίρει σωτη ο κυ-
 ριος, αν και αν-
 θρωπος, με ηξιώσε και
 έμαθε να μαρτυ-
 ρώ τον κυ-
 ριον. τον ευ-
 χαρι-
 στω τον κυ-
 ριον να με βοη-
 θήσει να έχω τον
 μέγα δόξαν και
 να έχω τον
 άναξιν Γ. Ζαβλα
 να με βοηθήσει να
 αρεσθώ ως την
 τελευτή.

Τεθυμωρασμαι τής ζωής είναι ότι
 ο άνθρωπος δέν έχει τη βασιλείαν
 τής ζωής τής αιχμαλωτίας πρώτα. Όταν
 θέν, δειξέτον στους ανθρώπους
 που και σώζονται όλα τα όργανα
 του Θεού τοτέ ον ήφω ορεί να
 έμψυχον καμειχόμενα του Θεού, διότι
 ήγει οπρ' οφείλεις πάντα εν Σοφία
 ενοήσε. Τους Χρ' ότι ανών
 είναι ριζωμένη ή αγάπη του Θεού
 "6 τήν ψυχή". Εύχεσθε διαψή
 έχοντας αγάπη όσως τους ψαύσει,
 ήνα έκ του βέ' επιγνώση

Τό συμπέρασμα της
 ζωής είναι ότι ο
 άνθρωπος εάν δέν
 έχη τή βάση στην
 ζωή του τήν ΑΓΑΠΗ
 πρώτον πτόν Θεόν
 δεύτερον στους
 συνανθρώπους του
 "συνήμα ό όλα τά
 δημιουργήματα του
 Θεού, δέν ήμπορεί
 να ένοήση τά μεγα-
 λεία του Θεού διότι
 λέγει ο προφήτης: "
 πάντα έν Σοφία έ-
 ποιήσε". Στους Χρι-
 στιανούς είναι ρι-
 ζωμένη ή αγάπη του
 Θεού στην ψυχή.

Εύχεσθε διά τους μή έχοντας αγάπη όπως
 ο Θεός τους φωτίση, ίνα έλθουν σε επίγνωσι.

Εξεί

Συγχώρησον ήκείν όσα αιδό
 της ήμερας ήμαρ' όσες Σοι.

Μετὰ τήν ελπίαν ζωής
 είναι ο άνθρωπος
 με
 την αγάπη
 στην ψυχή

Ἡμέρες ἔρχονται καὶ ἡμέρες φεύγουν καὶ ὁ πτωχὸς καὶ ὁ δούστυ χῆς
 ἄνθρωπος οὔτε βλέπει οὔτε ἀντιλαμβάνεται τί χάνει.
 Καὶ τί χάνει, πάτερ μου ; ΧΑΝΕΙ ΤΗΝ ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ ΠΡΟΣ
 ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΖΩΗΝ, πού φύγει καὶ δέν γυρνᾷ, διότι τόν πε-
 ριπλένει στά μάτια καὶ φθαρτά. Γιαυτό, χέρε-Σάββα, τῶχο-
 σες τό παιχνίδι, σπῆφου καὶ ἄς εἶναι καὶ ἄργα καὶ ἄς βασιλεύ-
 η ὁ ἥλιος, καὶ θά προλάβῃς νά κερδίσης. Ἦλέπε τό ἄνω
 χέρι πού εὐλογεῖ, μπορεῖ νά ἔλθῃ καὶ σέ σένα καμμιὰ ἀνα-
 λαμπή τῆς θείας εὐλογίας. Ὁ Κύριος εἶναι εὐσπλαχνος,
 καὶ δέν θά σέ περιφρονήσῃ. Ἀμαρτωλέ Γέρο-Σάββα, παρα-
 κάλα τόν Κύριον νηχημέρον καὶ δέν θά χάσῃς.

ΠΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

Ἡμερες φεύγουν καὶ ἡμερες φεύγουν !

Αέχου λοιπόν τήν προθυμίαν, ἡ ὁποία ὑπερνικᾷ τήν ἀσθενῆ δύναμιν, καί δίδου τήν σωτηρίαν, παθῶν ψυχικῶν ἀλλοτριώσιν, νόσων σωματικῶν ὑποχώρησιν, δυσμενῶν περιστάσεων λύτρωσιν, βίου γαληνιαῖαν κατάστασιν, φωτισμόν Πνεύματος· τόν πρὸς τόν σόν Υἱόν πόθον ἀναζωπύρωσον, εὐάρεστον πρὸς αὐτόν τόν βίον ἡμῶν κατάστησον, ὅπως ἂν ἐπιτυχόντες καί τῆς ἐκεῖθεν μακαριότητος, βλέποντες σέ ἐξαστράπτουσιν μέ τήν δόξαν τοῦ Υἱοῦ, ὕμνους ἱεροῦς ἀναπέμψωμεν, αἰωνίως εὐφρανόμενοι ἐν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Πνεύματος ἑορταζόντων ἀξίως, πρὸς τόν οἰκοδομήσαντα διὰ σοῦ τήν σωτηρίαν ἡμῶν, Χριστόν τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·

Αεὔτε πάντες, νοερῶς ἐκδημούσης τῆς Θεοτόκου, ἅς συνεκδημήσωμεν μετ' αὐτῆς. Δεῦτε πάντες ἅς συγκατέλθωμεν καρδίας πόθῳ πρὸς τόν τάφον μετ' αὐτῆς. Ἄς κυκλώσωμεν τήν ἱερωτάτην νεκρικὴν κλίνην. Ὑμνοὺς ἱεροῦς ἅς ᾄσωμεν, οὕτως μελωδοῦντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοιμήσεις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου!
μια αὐτοῦ λαμπρότερη, ἡμέρη
τοῦ Χριστοῦ ἀποθανοῦ
ἡμεῖς γὰρ φέρουμε;
ὡς κοιμήσεις τῆς Θεοτόκου
ποιᾶς, αὐτῆς δὲ ἐγὼ
μητέρα τοῦ Θεοῦ, τῆς Παναγίας
σοὶ εἶναι ὁ ταχινός πρόσθεν
τῆς κατὰ Χριστοῦ γενέσεως,
ὅπως ἀρετὴ καὶ χάρις αὐτῆς
ἀνδράδων σου θὰ τὴν ἐδυναμοῦν
δὲν τὴν αὐτοῦ ἐρεῖται ἀλλὰ
εἶναι ταχινὴ βοήθεια τοῦς ἐκμαχοῦ
ψένους αὐτῆς

Γιαυτὸ ἐδυναμοῦμαι σε,
ὡς εὐαγγελίᾳ τῆς
θεοδοξίας αὐτοῦ **ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ**
μ' τοῖς εὐχομένοις εἰς Σέ

Κοίμησις τῆς ὑπε-
ραγίας Θεοτόκου·
μία ἀπὸ τῶν
λαμπρότερων
ἡμερῶν τοῦ
Χριστιανισμοῦ
Ἄκουε φίλε μου;
Ἡ κοίμησις τῆς Θε-
οτόκου. Ποιᾶς; αὐτῆς

πού ἐγινε Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τῆς Παναγίας, πού εἶναι ὁ ταχινός
προστάτης κάθε χριστιανοῦ, ἀλλὰ πρέπει νὰ γράψω παντός ἀνθρώ-
που πού θὰ τήν ἐπικαλεσθῇ δὲν τὸν ἀποστρέφεται, ἀλλὰ εἶναι
ταχινὴ βοήθεια στοὺς ἐπικαλουμένους Αὐτήν. Γιαυτὸ ἐπικαλεῖμαι
Σε (Θεοτόκε), ὅπως σκετάξης τὴν ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ καὶ τὸν ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ
καὶ τοὺς εὐχομένους εἰς Σέ.

Νύκτα ἐγὼ μὲν ὡς ἀνδρῶν ἀφαιρῶμαι, σὺ δὲ ὡς Θεὸς ὑψήσεις φε.

Ω! Ημέρα Κυριακή του Τυφλού
μέγα για τον Άνθρωπον, γιατί:

διότι μᾶς δίδει νά γνωρίσωμε εἰδὼν τὸ φῶς
καὶ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς τὴν εὐκαιρίαν νά
ζητήσωμε καὶ νά παρακαλέσωμε τὸν Κύριον, ἵνα
διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς μας νοεροὺς καὶ σωματι-
κοὺς νά μετανοήσωμεν, διότι ὁ ἥλιος τοῦ καὶ
ἀνθρώπου βοιγεῖται καὶ εἰς ἀρχαίαν ἀρχὴν
δύσει καὶ μετανοήσωμε τότε κερδίσαμε τὴν
ὁδοποιήσασθαι εἰς τὸν τὸν κόσμον.

Γιαυτὸ ἀγαπᾶται, τρέξετε

ὁ ἑλεῖνός

Γ. Σ. ἀμόναχος 1989

Ω! Ημέρα Κυριακή τοῦ Τυφλοῦ,
μέγα γιὰ τὸν ἄνθρωπον, γιατί;
διότι μᾶς δίδει νά γνωρίσωμε
(τὸν κύριο) πού δίδει τὸ ΦΩΣ
καὶ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς, τὴν εὐκαιρίαν νά ζητήσωμε καὶ νά παρακαλέ-
σωμεν τὸν κύριον, ἵνα διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς μας (νοεροὺς καὶ σω-
ματικοὺς) νά ΜΕΤΑΝΟΗΣΩΜΕΝ, διότι ὁ ἥλιος τοῦ κάθε ἀνθρώπου βασι-
λεύει καὶ ἂν προλάβῃ πρὶν δύσει καὶ μετανοήσωμε, τότε κερδίσαμε
τὴν ὁδοποιήσασθαι εἰς τοῦτο τὸν κόσμον.

Γιαυτὸ ἀγαπητοί, τρέξετε..

Ὁ ἑλεῖνός Γ. Σ. ἀμόναχος 1989

Τὸ 1989 ἐπὶ τὴν ἐκδήλωση τοῦ
Πατριάρχου καὶ τῶν ἱερέων
καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωματικῶν
καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωματικῶν

π. ΑΛΥΠΙΟΣ
Τ.Θ. 54
630.86 ΧΑΡΧΕΣ
ΑΓΙΩΝ ΟΡΟΣ

